

2025

AHTIAINEN

RAUMAN PURJEHDUSSEURA RY.

Jäsenistö ja veneet 31.12.2024

Seuran jäsenmäärä (suluissa muutos ed. vuoteen):

kunniajäseniä	6	(0)
vapaajäseniä	75	(+3)
seniorijäseniä	428	(-5)
puolisojäseniä	120	(+1)
nuorisojäseniä 18–23-v.	50	(+7)
juniorijäseniä	49	(-16)
yhteensä	733	(-5)

Seuraan rekisteröidyt veneet (suluissa muutos ed. vuoteen):

köli veneitä	164	(-3)
moottoriveneitä	93	(+8)
kevytveneitä	22	(-1)
yhteensä	279	(+4)

RPS kuuluu Suomen Purjehdus ja Veneily ry:hyn

AHTIAINEN 2025

Päätoimittaja: Johanna Innola

Toimitus: Johtokunta ja jäsenet

Taitto: Kati Vuorela

Kuvat: Juttujen kuvat pääsääntöisesti kirjoittajien ottamia, ellei toisin mainita.

Kannen kuva: Petri Pulli

Painopaikka: Plusprint, Rauma

Sisältö

Hyvä purjehdusseuralainen	4
Jakken muistoksi.....	5
Toimikunnat	6
Jäseninfo	8
- Seuran säännöistä ja käytännöistä	8
- Seuran maksut vuonna 2025	9
- Seuran myytävät tuotteet.....	9
- Kuuskarin paviljonki	10
- Telakka	11
- Äijänkari	16
- Muu toiminta	17
- Veneluettelo	18
Talkoiden voima.....	20
Koulutustoiminta - Aitiopaikalla.....	26
Rauman Purjehdusseuran H-vene	29
Junioritoiminta - Vilhon paras kesä ikinä.....	30
Logent Rauma Sea Race 2024	32
Telakan kuulumisia	38
Moottoriveneilijänä purjehdusseurassa.....	40
S/Y Elisabethin matkassa.....	44
Tapahtumia 2024.....	50
Juniorista johtokuntaan	54

Hyvä purjehdusseuralainen!

Vuosi 2024 oli seuramme kalenterissa vilkas tapahtumavuosi. Talkootunteja emme onneksi ehtineet ynnäillä, kun kasasimme juhlavaa Talvseilausta, H-veneiden rankingkisa ja superviikonloppua syyskuun alussa. Tuon viikonlopun aikana järjestettiin Logent Rauma Sea Race, Avoimien porttien päivä ja seuralaisten oma ”sikajuhla”.

Seuramme 145. toimintakausi tarkoitti tavanomaista juhlavampaa Talvseilausta. Järjestetimme juhlan tälläkin kertaa Posellissa, joka tarjoaa täydelliset puitteet kotikaupunkimme sydämessä. Joka 5. vuosi kokoonnumme juhlimaan omaa seuraamme tavallista prameammin. Maan vanhimpiin kuuluva seura on sen ansainnut.

Juhlissa saamme palkita pronssisin, hopeisin ja kultaisin ansiomerkein niitä jäseniä, jotka ovat antaneet pyyteettömästi aikaansa seuran eteen. Tällä kertaa saimme uuden kunniajäsenen, kun Esa Laineelle luovutettiin kunniajäsenen nahka.

H-veneiden rankingkisan jälkeen vapaaehtoisjoukkomme keskittivät kaiken tarmonsensa syyskuun alun superviikonlopun onnistumisen varmistamiseen.

Rauma Sea Race palasi Suomen kilpailukalenteriin pääyhteistyökumppani Logentin mukaan nimettynä. Vaativa avomerikisa on lajissaan Suomen ainoa, ja seuramme sai järjestelyistä kiitosta. Kisa

oli tervetullut lisä kokeneille purjehtijoille. Yhteistyökumppanimme viettivät aikaa Kuuskarissa ja merellä. Järjestämme kisan jatkossa joka toinen vuosi ja ensimmäiset vuoden 2026 kisan ilmoittautumiset saimme jo! Painava palkinto siis jatkaa kiertoaan, vaikka sen sijoituspaikkana taitaa pysyä Kuuskari.

Avasimme Kuuskarin mysteeria ensimmäisen kerran seuran historiassa Avoimien porttien päivässä kisaviikonlopun lauantaina. Saimme paikalle Meripelastuksen ja viranomaisveneitä, joista erityisesti lapsivieraat olivat innoissaan. Tapahtuma oli oikein onnistunut ja kaunis, jopa kesäisen lämmän sää houkutteli paikalle hyvän määrän vierailijoita.

Näiden erityisten tilaisuuksien ohessa seuramme normaali toiminta pyöri vapaaehtoisvoimin entiseen, hyvään malliin. Jäsenille tarjottavat palvelut ovat yhdistyksen olemassaolon päätarkoitus. Sinnikäs työ telakalla, Kuuskarissa ja Äijäkarissa sekä koulutuksen, juniorien, naisten ja hallinnon parissa takaa jäsenillemme tarvittavat tilat ja palvelut taloudellisesti tasapainoisessa seurassa. Lämmin kiitos kuuluu talkooväelle - he tekevät kovasti töitä seuran ja seuralaisten hyväksi!

Kiitän myös seuraa tukeneita Vakka-Suomen Nuorisosäätiötä ja Korsi-säätiötä. Näiden yhteisöjen tuki on seuramme junioritoiminnan tuki ja turva.

Toivotan kaikille hyvää veneilykautta 2025!

Kommodorinne Susanna

Muistamme Jarmo Salo 1936-2025

Jarmo ”Jakke” Salo oli seuran pitkäaikainen kommodori ja kunniajäsen. Jakken kommodorikaudella tehtiin useita isoja ja pieniä muutoksia, jotka vaikuttavat edelleen seuran toimintaan ja sen jäseniin: hankittiin seuralle saaritukikohta Äijänkari, vakiinnutettiin seuran maine hyvien kilpailujen järjestäjänä, Purjehdus on juhlaa -historiikki kirjoitettiin ja johtokuntaan saatiin toimintojen vetäjät.

Hänen perintöään on kunniajäsenten perinteeksi muodostunut keväinen tapulin tervaus; eräissä kevättalkoissa Jakkelle ystävineen ei löytynyt hommia. Siinä sitten todettiin, että tervataanpa tapuli! Tämä hauska tapa on säilynyt.

Jakke oli ihmisläheinen ja huumorintajuinen, osasi kuunnella ja keskustella. Hän oli pidetty seuratoveri ja teki korvaamattoman tärkeää vapaaehtoistyötä Rauman purjehdusseuran hyväksi usean vuoden ajan. Hänen työnsä ja omistautumisensa ovat jättäneet pysyvän jäljen.

Hän purjehti elämän merillä rohkeasti ja jätti jälkeensä lämpimät muistot.

JOHTOKUNTA

Johtokunnan sähköpostit:
etunimi.sukunimi@raumanpurjehdusseura.fi

Susanna Tevä

Kommodori 040 719 4845

Tero Aromaa

Varakommodori 040 554 4756

Juha Grönlund

Koulutuspäällikkö 040 528 4968

Saara Hurme

RPS naisten edustaja 0400 503 300

Toni Kujansuu

Junioripäällikkö 044 349 4724

Mikko Mäki

Kilpailupäällikkö 050 493 9351

Noora Niemi

Sihteeri 045 183 4060

Onni Renvall

Kuuskarin isäntä 045 164 2222

Juha Rinko

Äijänkarin isäntä 0400 721 359

Timo Tammiala

Telakkamestari 040 523 8754

Kati Vuorela

Rahastonhoitaja 050 3801965

KILPAILULAUTAKUNTA

Mikko Mäki, kilpailupäällikkö
mikko.maki@raumanpurjehdusseura.fi
050 493 9351

Lassi Koivunen
Sanna Kylänpää
Leevi Lindgren
Iiro Uussaari
Mico Chryssanthou
Hans Pihlajamäki

KUUSKARITOIMIKUNTA

Onni Renvall, Kuuskarin isäntä
onni.renvall(at)raumanpurjehdusseura.fi
045 164 2222

Saara Hurme (Kuuskarin varaukset)
saara.hurme@raumanpurjehdusseura.fi

Johanna Salonen

Leevi Lindgren

Hans Pihlajamäki

Iiris Rönnblad, 046-6422660

Iiro Uussaari

Railla Warén, 0400-593622

William Myatt-Hirvonen

Mico Chryssanthou

KOTISATAMA

Simo Vidlund, satamamestari
satamamestari@raumanpurjehdusseura.fi

ÄIJÄNKARIN ISÄNNÄT

Juha Rinko, puheenjohtaja
juha.rinko@raumanpurjehdusseura.fi
0400 721 359

Petri Suominen
Jukka Joensuu
Aleksi Laiho

RPS:N NAISET

Saara Hurme, puheenjohtaja
saara.hurme@raumanpurjehdusseura.fi

Nina Lindgren
Krista Rinko

TELAKKATOIMIKUNTA

Timo Tammiala, telakkamestari
timo.tammiala@raumanpurjehdusseura.fi
040 523 8754

Kari Kuusisto, kiinteistövastaava
Traktori Ville Haanpää Oy 0500595145

VUOROMESTARIT:

Mika Boström
Markku Halminen
Jarkko Kalsi
Tomi Salo
Jarno Lahdenperä
Jukka Salminen
Atso Tulosmaa

JÄSENET:

Petri Fleminch
Olli Hyppölä
Heikki Koivisto
Matti Kokkala
Simo Vidlund
Joni Ylitälo
Markus Savolainen (varalla)
Lauri Malmi (varalla)

JUNIORITOIMIKUNTA

Toni Kujansuu, junioripäällikkö
toni.kujansuu@raumanpurjehdusseura.fi
044 349 4724

Tatu Engren
Klaus Kauko
Ari Levomäki
Heidi Koskinen
Teemu Luovila
Noora Niemi
Milja Vahteristo
Martti Vahteristo
Henna Malmsten

KATSASTUSLAUTAKUNTA

Mika Toivola, puheenjohtaja
katsastus@raumanpurjehdusseura.fi /
040 867 0845
Henri Reivolahti, Sihteeri

Marko Metsävirta
Eetu Kanerva
Joni Ylitälo
Petri Fleminch
Kari Jokela
Sampsa Kullas
Timo Tammiala

SEURAN SÄÄNNÖISTÄ JA KÄYTÄNNÖISTÄ

VIRALLISET KOKOUKSET

Seuran vuosikokous pidetään keväällä maaliskuuhuhtikuussa, jolloin sääntöjen mukaisesti hyväksytään edellisen kauden tilit ja toiminta. Syyskokous on lokakuussa ja siinä päätetään tulevasta budjetista, toimintasuunnitelmasta, jäsen- ja toimintamaksuista sekä tehdään henkilövalinnat johtokuntaan ja toimikuntiin.

JOHTOKUNTA

Seuran syyskokous valitsee johtokunnan, joka koordinoi seuran toimintaa. Johtokunta kokoontuu kuukausittain heinäkuuta lukuun ottamatta.

JÄSEN- JA VENEREKISTERI

Tiedot ylläpidetään Suomen Purjehdus ja Veneily ry:n rekisteriohjelma Suulissa, johon jokainen jäsen pääsee kirjautumaan, mikäli jäsentietoihin on liitetty sähköpostiosoite. Jäsen voi itse muuttaa yhteystietojaan ja tarkastella venetietojaan liitto-ID:llä. Muutokset yhteystiedoissa voi ilmoittaa myös seuran nettisivujen lomakkeella kuten myös venetietojen muutokset. Muutokset hoituvat myös ilmoittamalla niistä sihteerille.

JÄSENLUOKAT

Juniorijäsen alle 18-vuotias jäsen
Nuorisojäsen 18–23-vuotias jäsen
Seniorijäsen yli 23-vuotias jäsen
Puolisojäsen puolisojäsenyyttä voi hakea seniorijäsenen puoliso
Vapaajäsen vapaajäsenyyttä voi hakea jäsen, joka täyttää seuraavat ehdot:

- RPS:n jäsen vähintään 30 vuoden ajan
- Vähintään 65-vuotias

län mukaan tapahtuvat jäsenluokkien muutokset (juniori, nuoriso, seniori) tehdään automaattisesti jäsenrekisteriin.

Muiden muutosten suhteen käytännöt ovat:

- Vapaajäsenyyttä haetaan kirjallisesti vapaamuotoisella hakemuksella RPS:n johtokunnalta. Vapaajäseniltä peritään SPV:lle suoritettavan maksun suuruisen jäsenmaksu.
- Kahden seniorijäsenen taloudesta voidaan toinen jäsen muuttaa pyynnöstä puolisojäseneksi. Kirjallinen vapaamuotoinen hakemus tehdään johtokunnalle.
- Puolisojäsenen erotessa seniorijäsenestä muutetaan puolisojäsenen luokka automaattisesti seniorijäseneksi ilman eri pyyntöä.
- Puolisojäsenen jäädessä leskeksi säilytetään jäsenluokka entisellään.
- Jäsenluokkien muutokset tulevat voimaan hakemusta seuraavan kalenterivuoden jäsenmaksun osalta. Takautuvasti muutoksia ei voi hakea.

Kahden vuoden maksamaton jäsenmaksu tulkitaan eroamiseksi seurasta ja johtaa jäsenen poistamiseen jäsenrekisteristä.

SEURAN ANSIOMERKIT

Seuran ansiomerkit ovat pronssinen, hopeinen ja kultainen seuran kiitollisuuden merkki sekä kunniamerkki. Ansiomerkkejä jaetaan aktiivisesta seuratoiminnasta seuran 5- ja 10-vuotisjuhlien yhteydessä. Lisäksi erityisen ansioitunutta pitkäaikaista jäsentä voidaan kiittää kunniajäsenyydellä.

TIEDOTUS

RPS:n päättiedotuskanavana toimivat seuran nettisivut osoitteessa **www.raumanpurjehdusseura.fi**. Sivuilta löytyvät seuran tapahtumia sekä yhteystietoja.

Seuralla on myös sähköpostituslista, jolle voit ilmoittaa sähköpostiosoitteesi seuran nettisivuilta löytyvällä lomakkeella, ellei ole sitä jo liittymislomakkeella pyytänyt lisäämään. (Seura /Jäsenasiat / Yhteys- ja venetietojen muutokset).

Tapahtumista ja tilaisuuksista ilmoitetaan myös paikallisessa printtimediassa yhdistysten muistilistalla. Lehti-ilmoituksissa on seuran logo.

Ahtiainen on seuran vuosittain ilmestynyt tiedotuslehti. Juhlavuosina ilmestyy Ahti-lehti. Ota myös seurantaan seuran Facebook-kanava.

SEURAN MAKSUT VUONNA 2025

JÄSEN- JA LIITTYMISMAKSUT

Jäsenmaksu	Liittymismaksu	
Juniori	30 €	25 €
Nuoriso	30 €	250 €
Seniori	65 €	600 €
Puoliso	35 €	ei maksua
Vapaajäsen	13,50 €	

TELAKAN MAKSUT

Nosto/lasku	0–2,9 t	60 €
	3–5,9 t	85 €
	6–12 t	110 €

Oman kuljetuksen tai trailerin käytöstä 10 €:n alennus.

SÄILYTYS

Ulkosäilytys	100 €
Henkilöautolla vedettävä ulkosäilytys	50 €
Suuli 11 m	200 €

Suuli 13 m	250 €
Suuli 15 m	300 €
Seuran omistamien suulipaikkojen vuokra	400 €
Hälytysmaksu vuokravapauden piirissä olevissa suuleissa	25 €

Ulkosäilytys- ja suulipaikkaan sisältyy sähköä 100 kWh/vuosi, ylimenevä osuus laskutetaan kulutuksen mukaan.

Rakennustila 1/1	400 €/kk
Rakennustila 1/2	200 €/kk

Kesäkuukausilta kesä-elokuu alennus 50 %. Sähkö laskutetaan kulutuksen mukaan.

VENEMAKSU

Venemaksu 40 €
 Venemaksu sisältää katsastuksen.

KOTISATAMAN VUOKRA

Vuokra kaudelta on 85,60 €/paikan leveysmetri.

MYNNISSÄ OLEVAT SEURATUOTTEET

KOTI-VAKKA (Kauppakatu 9, Rauma):

- Veneen perälippu (seuran lippu) 44 x 72 cm, 55 x 90 cm, 66 x 108 cm, 80 x 131 cm
- Veneenomistajan viiri
- Kravatti
- Klubimerkki

RPS NAISET

- Solmioneula
- Kokardi
- Kaulakoru
- Pinssi

Kuuskarin paviljonki

Kuuskarin saari sijaitsee Rauman pohjoispuolella Tuomoniemen takana osoitteessa Kuuskarintie 76. Autolla ajo Kuuskarintielle tapahtuu Tuomoniementien kautta. Merituulentien päässä on vain kevyen liikenteen väylä.

Kuuskarin tultaessa sähköinen portti avautuu jäsenavaimella portin vasemmalla puolella kaiteessa olevasta avainkytkimestä tai isännältä lunastettavalla kauko-ohjaimella. Numerokoodilukko on tarkoitettu vain poikkeustilanteita varten (viranomaiset, huolto, unohtuneet avaimet tms.) ja koodin saa tarvittaessa Kuuskarin isännältä tai johtokunnan jäseniltä. Koodi vaihdetaan satunnaisin aikaväleihin.

Portti sulkeutuu automaattisesti. Ulos ajettaessa portti aukeaa automaattisesti tai painamalla kaiteessa olevaa vihreää nappia. Lisäohjeita löydät seuran nettisivujen Kuuskari-osioista.

Jäsenet voivat lunastaa jäsenavaimen porttiin ja saunoihin Koti-Vakasta (Kauppakatu 6, Rauma) henkilöllisyystodistuksen esittämällä. Avaimen hinta on 20 €. Juniorien avaimista kerrotaan myöhemmin Junioritoiminta-osuudessa.

Paviljonkirakennus on tarkoitettu seuran juhlien, kokousten ja kilpailujen järjestämispaikaksi. Lisäksi sitä käyttävät seuran yhteistyökumppanit. Jäsenet voivat vuokrata paviljonkia omien juhliensa viettoipaikaksi erillistä korvausta vastaan. Seuran nettisivuilta näkee varaustilanteen ja yhteystiedot. Edellä mainittu jäsenavain ei sovi paviljonkiin.

Kuuskarin saunat ovat kaikkien seuralaisten käytössä. Saunoissa ei ole erillistä varausjärjestelmää, joten saunijat ovat sopineet itselleen ajat tai saunoneet yhtä aikaa. Muistathan kunnioittaa vieraiden rauhaa ja yksityisyyttä, jos Kuuskarissa on yksityistilaisuus.

Pienemmässä saunassa on sähkökuias. Aikakytöntä kääntämällä saunasta saa hyvät löylyt n. 30 min. kuluttua. Maximi päälläoloaika on 4 tuntia. **Lämminvesivaraaja on aina päällä, siitä huolimatta säästä vettä, älä lotraa!**

Iso sauna on puulämmitteinen ja vaatii noin tunnin lämmityksen. Poista tuhkat pesästä aina ennen lämmityksen aloittamista. Tuhka-astia sijaitsee ulkona saunarakennuksen päädyssä. Tuhka-astia tyhjennetään rantakivikkoon. Puuvaja sijaitsee jollarannassa ja lukkoon sopii jäsenavain. **Varmista että seuraavalla saunojalla on polttopuita valmiina saunalla.**

Kuivaa ja siivoa sauna sekä pukuhuonetilat lähtiessäsi. Jätä kaikki sisäovet auki tuuletuksen parantamiseksi. Varmista ulko-ovien lukitus. Tyhjät pantilliset muovipullot sekä tölkit voi jättää paviljongin terassilla olevaan astiaan, josta seuramme juniorit hoitavat ne pois. Lasipullot ja roskat jokainen vie itse paikoitusalueella olevaan keräyspisteeseen.

Rannan junioripukuhuoneet on tarkoitettu varusteiden vaihtamiseen. Niihin ei saa mennä vettäaluvana, vaan määrät varusteet riisutaan ulkopuolella. Pukuhuoneissa ei myöskään säilytetä henkilökohtaisia tavaroita.

Veneet - Jollarannassa olevat seuran omistamat optimistijollat ja kaksi Laseria ovat

seuralaisten käytettävissä. Tarkempia tietoja veneiden käytöstä voi kysyä junioripäälliköltä. Seuran moottoriveneet eivät ole seuralaisten yleisessä käytössä ja tästäkin saa lisätietoa junioripäälliköltä. Seuran jäsenten kevytveneille osoitetaan paikat parkkipaikan laidalta nurmialueilta. Rannan suuleissa säilytetään vain erikseen sovittaessa tavaroita, pääpaino on seuran oman kaluston säilyttämisessä.

Kuuskarin etelärannalla sijaitsevan **kotisataman** laituripaikat ovat ainoastaan paikan lunastaneiden seuran jäsenten käytössä. Kotisatamasta vastaa satamamestari.

Saaren pohjoispuolen laiturit on tarkoitettu seuralaisten käyttöön kilpailuiden ja muiden tilaisuuksien yhteydessä. Laituripaikkoja ei vuokrata eikä niitä ole tarkoitettu pitkäaikaiseen veneiden säilytykseen. Pitkään pistolaituriin voi kiinnittyä tilapäisesti meren puolelle. Mantereen puoli pidetään tyhjänä kevytvenepurjehdukselle.

Talkoita järjestetään tarpeen mukaan. Ajan kohdat ilmoitetaan nettisivuilla, lehti-ilmoituksin tai muilla keinoin. Jos jokin asia on epäkunnossa tms. etkä itse pysty sitä hoitamaan, niin ilmoita asiasta isännälle. Työkaluja ja joitain tarvikkeita löytyy varastosta, lukkoon sopii jäsenavain. **Palauta lainaamasi työkalut omille paikoilleen.**

Telakka

RPS:n telakka sijaitsee II-Petäjäksessä. Telakalla on venenosturi, mastonosturi, venesuulit, ulkosäilytystilat, mastonsäilytysuuli, vesipiste, pesupaikka, laiturit ja wc sekä maalien, liuottimien, työkalujen ja kaasupullojen säilytyskontti. Telakka-alueella saa säilyttää vain seuraan rekisteröityjä veneitä.

Telakan portti avautuu sisään ajettaessa seuran avaimella vasemman puolen lukkopesästä tai erikseen lunastettavalla kaukoavaimella. **Avaimen voi lunastaa** Koti-Vakasta ja kaukoavaimia saa ostaa Kuuskarin isännältä. Ulos ajettaessa portti avautuu automaattisesti kun ajaa riittävän lähelle. Polkupyöräilijät ja kävelijät saavat portin auki painonapista ohjauskeskuksen sivusta.

Numerokoodinäppäimistö on tarkoitettu vain hätätilanteisiin ja koodin saa tarvittaessa soittamalla telakkatoimikunnan tai johtokunnan jäseniltä.

Portissa ei ole erillistä aukipitokytkintä, mutta saat portin pysymään auki laittamalla esim. laudan peittämään turvasilmä.

Sähkökatkon tai muun toimintahäiriön sattuessa ohjeet portin avaamiseen saa telakkamestarilta tai telakkatoimikunnan jäseniltä.

Telakan laiturit on tarkoitettu vain nostettavien ja laskettavien veneiden käyttöön. Veneet on siirrettävä laiturista ennen seuraavaa telakointipäivää.

Veneiden nostoluiska ja nostoallas on pidettävä aina vapaana hätätapauksia varten. Nostoaltaassa ei saa säilyttää veneitä. Puuveneiden turvotuksesta sovitaan erikseen.

Veneiden säilytys telakan laitureissa on sallittua vain telakkamestarin luvalla. Odotuslaituri kontin takana on tarkoitettu lyhytaikaiseen odotukseen esimerkiksi korjauksen tai veneen siirtotuulen odotteluun.

Kelkat, trailerit, pukit yms. on oltava telakkatoimikunnan ohjeiden mukaisia ja hyvässä kunnossa. Trailereissa ja kelkoissa tulee olla veneen ja omistajan nimi.

Keväällä veneiden laskupäivät ovat perjantaisin ja maanantaisin (alkaen klo 18:00). **Syksyiset nostopäivät** ovat lauantaisin (alkaen klo 9:00).

Vesillelaskut aloitetaan sää- ja jäätilan-teen salliessa huhtikuun alussa ja nostot pyritään suorittamaan marraskuun loppuun mennessä. Erityisesti myöhäiseen syksyyn jääviä nostoja tullaan yhdistämään kulujen hillitsemiseksi. Aikaisemmat vesillelaskut ja myöhäisemmät vesiltä nostot tulee sopia erikseen telakkamestarin kanssa, jolla on oikeus kieltää telakan nosturin käyttö.

Varauskirja nostoihin ja laskuihin on telakkatoimiston seinällä olevassa laatikossa. Laskutus suoritetaan varauskirjan merkintöjen mukaan. Mikäli suunniteltuna laskutai nostopäivänä ilmoittautuneita veneitä on alle neljä (4), toimenpide siirretään viikolle tai seuraavaan lasku- tai nostopäivään.

Telakka toimii talkootyöllä. Nosto- ja laskupäivinä nosturin kuljettaja ja hänen apulaisensa ovat talkoissa sinua varten. Muista ottaa itsellesi veneesi telakointiin myös kaksi (2) apulaista.

Huomaa, että telakkatoimikunnan jäsenet, vuoromestari nostaa, johtaa ja vastaa turvallisuudesta, Apulainen neuvoa ja avustaa veneen omistajaa. Lisäksi on huolehdittava, että telakointivarusteet ovat asianmukaisessa kunnossa. Veneen omistaja vastaa nostoliinon oikeasta kohdasta, trailerin ja veneen tukitassujen kestosta.

Vuoromestarilla on oikeus kieltäytyä laskemasta venettä alamittaiselle tai heikolle trailerille.

Kaasupullot jätetään konttiin ennen veneen nostamista.

Mastonosturi on tarkoitettu vain mastojen nostoihin. Suorita rikaus niin, että et turhaan pidä venettäsi rikausnosturin alla. Vie mastosi pois rikausalueelta mahdollisimman nopeasti. Riisu purjeet, irrota puomi ja valmistelet maston nosto ennen nosturin alle siirtymistä, sillä syksyllä on helposti ruuhkaa.

Mastot on siirrettävä välittömästi irroituksen jälkeen omille säilytyspaikoilleen. Maston saa tuoda mastopukeille vasta hieman ennen vesillelaskua. Nostopäivinä rikinosturi on varattu ensisijaisesti nostettavien veneiden käyttöön.

Muista, että vesillelaskun jälkeen vene on vietävä pois telakalta ennen seuraavaa vesillelaskukertaa. Syksyllä veneen saa tuoda telakalle vasta omaa nostoa edeltävän nostokerran jälkeen. Odotuslaiturin käytöstä tulee sopia telakkamestarin kanssa.

Rikinosturin keltaisella merkitty alue ja nostoallas on aina oltava vapaana kiireellistä tarvetta varten.

Pohjan puhdistus on nyt mahdollista suorittaa isoon painepesuriin liitettävällä vesi- /hiekkapesulaitteella jätelavan merenpuoleisella hiekka-alueella. Telakkamestari jakaa laitteen käyttövuorot ja laskuttaa vedestä sekä laitteen käytöstä. Hiekan jokainen hankkii itse. Kaikki hiekka sekä eliönestomaali tulee kerätä talteen ja toimittaa Hevossuolle. Tavoitteena on tässä-

kin vähentää mereen päätyvää myrkyllistä ainesta.

Paineilmakompressorია, jolla voi täyttää trailerin renkaat, säilytetään mastosuulissa. Suuliin sopii Koti-Vakasta lunastamasi avain.

Painepesuri makeavesisyötöllä on käytettävissä veneiden pohjanpesua varten. Pesuria säilytetään telakkakopin viereisessä kaapissa, johon sopii yleisavain.

Mastosuulissa voit säilyttää mastoa, vaikka sinulla ei olisi suulipaikkaa. Se on tarkoitettu ensisijaisesti ulkosäilytyksessä olevien veneiden mastoille. Laita pienimmät mastot ylös, isommat alas ja saalingit tulee olla irroitettut. Suulissa on taljat mastojen nostoa varten. Laita mastoon nimesi sekä yhteystietosi siirtojen ja vahinkojen varalta. Mastosuulissa säilytetään myös kompressorია ja tunkkia. Mastosuulin lukkoon sopii Seuran yleisavain.

Talvisäilytys. Telakalla saa säilyttää ainoastaan RPS:n venerekisteriin merkittyä venettä ellei telakkatoimikunta toisin määrää. Talvisäilytystä varten on telakalla 144 suulipaikka ja noin 80 ulkosäilytyspaikkaa. Veneet säilytetään veneenomistajan omalla telakkatrailerilla tai venepukeilla. **Veneessä eikä suuleissa ei saa säilyttää metallisia kaasupulloja rajähdysvaaran vuoksi.** Mahdollisen tulipalon sattuessa metallinen kaasupullo saattaa räjähtää. On suositeltavaa siirtää myös maalit ja liuottimet konttiin palokuorman vähentämiseksi. Talvisäilytyksen aikana veneessä tulee olla voimassaoleva venevakuutus (myös palo- ja vastuuvakuutus).

Venepaikat ulkoalueella on varatta-

va telakkamestarilta. Ulkosäilytyspaikalla veneet on peitettävä huolella ja peitteet on tarkastettava säännöllisesti. Rakennelmia ei saa kiinnittää suulin seiniin. Veneilykaudella suojakatostarvikkeet, säilytyspukit jne. on oltava siististi pinottuna. Kaikkiin trailereihin on merkittävä selkeästi omistajan nimi. Sähköä saa käyttää vain sähkötyökalujen käyttöön, ei veneen lämmittämiseen. Jos sinulla on tarve lämmittää venettä, ota yhteys telakkamestariin.

Venesuulit ovat osakkaiden käytössä. Niitä voidaan vuokrata myös eteenpäin seuran jäsenille. Tietoja mahdollisista vapaista tai vuokrattavista suulipaikoista saa ilmoitus-taululta tai telakkamestarilta. Suuleissa saa säilyttää ainoastaan veneitä ja niihin kuuluvia pukkeja ja trailereita. Samat säännöt pätevät niin suuleissa kuin ulkonakin. Suuleista poistuttaessa on valot sammutettava ja hälytysjärjestelmä kytkettävä käyttöön.

Veneiden rakentaminen ja suuret korjaukset tehdään lämpimässä suulissa.

Korkeapainehiekkavesipesu, painepesu, hitsaus, koneellinen hionta, ruiskumaalaus yms. työt eivät ole sallittuja suulien sisällä. Telakkamestari osoittaa paikan em. töiden tekemiseen telakalla. Suulien etu- ja takaosat on pidettävä vapaana rakennelmista hälytysjärjestelmän toiminnan varmistamiseksi.

Pienveneille ja niiden trailereille on säilytyspaikka suulien 2 ja 8 takana. Säilytysmaksu on puolet ulkosäilytysmaksusta (tällä hetkellä 50 euroa). Kaikkiin trailereihin on selkeästi merkittävä omistajan nimi! Pienveneiden pohjanpesu on mahdollista pesupaikalla olevalla painepesurilla. Telakkatoimiston varauslaatikossa on vihko,

johon tulee merkitä pesun päivämäärä ja jäsenen nimi, jotta telakkamestari tietää laskuttaa pesumaksun (10 euroa/pesu). Tavoitteena on, että pienveneet eivät käytä eliönestomaalia, vaan pohja pidetään puhtaana pesemällä.

Rannalla oleva kontti on tarkoitettu kaasupulloille, jotka tulee jättää sinne venettä nostettaessa. Sekä liuottimille, maaleille sekä yhteisille tarvikkeille, kuten kiristysliinoille, valjaille ja telakan tarvikkeille. Näin suulien palokuorma on pienempi. Konttiin sopii seuran yleisavain.

Sähköä saa käyttää ainoastaan valaistukseen ja pienten käsityökalujen käyttöön. Lämmitys ja suurten koneiden käyttö on sallittua vain telakkamestarin luvalla. Akkujen latauksesta on oltava merkintä syöttöjohdossa.

Vesiposti ja WC ovat jäsenten käytettävissä kesäaikana. Molempiin sopii telakan yleisavain.

Autojen pysäköinti telakalla on tehtävä niin, ettei siitä aiheudu haittaa telakan toiminnalle. Noudatetaanopeusrajoitusta ja varo polyn leviämistä telakalla.

Roskat on vietävä roskalaatikkoon ja **jätteet tulee kierrättää**. Telakan jäteastia on tarkoitettu vain sellaiselle kaatopaikkajätteelle, jota ei voida kierrättää ja vain vain telakalla syntyville jätteille.

Jäteöljy ja ongelmajätteet on vietävä pois telakalta, esim. kaupungin huoltamaan jätepiesteeseen. Veneiden eliönestomaali on ongelmajätettä, joka on poistettaessa kerättävä talteen. **Huolehdiathan osaltasi, ettei telakalla tarvita kalliita maaperän**

puhdistusoperaatioita!

Telakka- ja vuoromestarit voivat kieltäytyä veneen nostosta tai laskusta mikäli veneen omistajalla on seuran maksuja hoitamatta.

Seuralla on oikeus myydä, huutokaupata tai omistajan kustannuksella hävittää seuran telakka- tai muulla alueella oleva vene tai muu kalusto, joka voidaan katsoa hylätyksi ja jonka omistaja ei ole noudattanut saamaansa siirtokehotusta. Ennen toimenpiteisiin ryhtymistä seuralla on velvollisuus pyrkiä kaikkiin kohtuullisiin tavoin selvittämään asia omistajan kanssa sekä ilmoittaa omistajalle myynti- ja hävittämisuudesta. Seura voi ryhtyä myynti- ja hävittämistoi-
menpiteisiin aikaisintaan vuoden kuluttua omistajalle annetusta siirtokehotuksesta. Mikäli omistajaa ei tavoiteta, seura voi ryhtyä mainittuihin toimenpiteisiin kolmen kuukauden kuluttua siitä, kun omaisuuteen on kiinnitetty siirtokehotus.

Ilmoitustaululla on ajankohtaista asiaa telakan toiminnasta. Taululle voi myös laittaa ilmoituksia myytävistä veneilytarvikkeista sekä suuli- tai kotisatamapaikan myynnistä tai vuokrauksesta.

Jos havaitset jossain laitteessa tai koh-
teessa vikaa ja vaaran riskin, keskeytä työ/
toiminta heti ja ilmoita asiasta viipymättä
telakkamestarille!

Aina havaitessanne vaaratilanteen telakalla, ilmoittakaa siitä vuoromestarille tai telakka-
mestarille!!

VENEIDEN KATSASTUS

Suomen Purjehdus ja Veneily ry edellyttää jäsenseurojensa jäsenten veneiltä vuotuista

katsastusta. Tämän vaatimuksen taustalla on asetus huvialusten lipuista 18.3.1983/292, jonka mukaan veneilyseuralla on oikeus käyttää virallista veneilyseuran logolla varustettua Suomen

lipuksi vahvistettua lippua. Tämän oikeuden ehtona on, että seura valvoo lipun käyttöä ja veneellä on seuran antama todistus oikeudesta käyttää lippua. Tällainen todistus on venetodistus, jonka voimassaolo edellyttää vuotuista katsastusta.

Katsastusluokkia on neljä: vaativin eli luokka 1 avomeriolosuhteisiin pitkille matkoille tarkoitetuille veneille, luokka 2 meriolosuhteisiin rannikkojen läheisyydessä, luokka 3 saaristo-olosuhteisiin ja sisävesistöihin sekä luokka 4 suojaisille vesialueille. Katsastusvaatimukset koskevat sekä veneen rakennetta että

varustelua. Suomen purjehdus ja veneily ry:n nettisivuilta löytyy tarkempia tietoja katsastuksesta, luokista ja varusteista. Katsastussäännöt päivitetään vuosittain.

Katsastus on joko viiden vuoden välein suoritettu peruskatsastus tai välivuotina suoritettava vuosikatsastus. Peruskatsastus käsittää sekä runkokatsastuksen että yksityiskoh-
taisen varustelukatsastuksen. Vuosikatsastuksessa todetaan veneen kunnan olevan edellisen peruskatsastuksen tasolla tai vaadittujen korjausten tulleen hoidetuksi.

Seuran rekisteriin ensimmäistä kertaa tulevalle veneelle suoritetaan aina peruskatsastus riippumatta siitä, onko kyseessä uusi tai käytetty vene tai omistajana uusi tai vanha jäsen. Samoin omistajan vaihtuessa suoritetaan aina peruskatsastus.

Kannustimena katsastukselle on - paitsi sitä seuraava seuran lipun käyttöoikeus ja oikeus kiinnittyä kotisatamaan sekä telakoida vene seuran telakka-alueelle - myös usean vakuumatustusyhtiön antama katsastuslennus vakuumatustumaksuun.

Seuran nettisivuilla ilmoitetaan katsastusajankohdat ja paikka sekä katsastajien nimet yhteystietoineen. Uusi jäsen voi halutessaan ottaa yhteyttä johonkin katsastajaan saadakseen lisätietoa asiasta.

Äijänkari

Saaritukikohta Äijänkari sijaitsee Uudenkaupungin saaristossa Kuusiston saaren länsireunalla olevassa niemessä. Matkaa Lyökin vanhalta luotsiasemalta etelään on noin 2 meripeninkulmaa. Venelaiturit ovat niemen itäpuolella ja ne ovat suojaisia kaikilla tuulilla paitsi pohjois-koillisella tuulella. Pitkässä rannan suuntaisessa laiturissa on vettä yli 2 metriä ja poijukiinnitys veneille. Kiinteän laiturin edessä vettä on vähemmän. Aallonvaimennuslaiturissa on rannan päässä matalampaa. Laitureissa on tilaa yli kahdeksalle veneelle. Rantauduttaessa on varottava sataman itäreunalla olevaa matalaa, joka on merkitty kahdella reimarilla. Saaren lukkoihin sopii seuran jäsenavain. Sauna- ja satamaohjeet löytyvät rantamökin seinältä. **Äijänkarin isännät** pitävät saaren kunnossa talkoilla yhdessä seuran jäsenistön kanssa. Saaren isäntien yhteystiedot ovat nettisivuilla ja mökin seinällä. Jos saareissa on jokin asia epäkunnossa tms. etkä itse pysty sitä korjaamaan, ilmoita asiasta isännille.

Vieraskirja on rannassa olevassa mökissä. Kirjoitathan siihen veneen ja miehistön nimet

sekä tietysti muutaman rivin kokemuksistasi saareissa. **Saunan varauskirja** on samassa mökissä. Saunomisaikaa voi varata enimmillään yhden tunnin venekuntaa kohden. Ruuhka-aikoina (viikonloppuisin) on hyvä jättää tyhjäksi miesten ja naisten sauna-ajat (19-22). Sauna sekä pesu- ja pukuhuone ovat saunavuorolaisten käytössä varauskirjan mukaisen ajan.

Sauna on saaren länsirannalla. Saunaan tulee sähköpumpulla merivettä ja kaivosta makeaa vettä. Kaivon vesi on ensin pumpattava ”vesitorniin”, jossa on suodattimet poistamassa vedestä epäpuhtauksia. Käytä kiukaalle ja vesipataan vain makeaa vettä ruostumisen vähentämiseksi. Polttopuita on saunarakennuksen pohjoispäädyn puuvassassa tai itärannan puukatoksessa. Kuivaa ja siivoa sauna sekä pukuhuonetilat lähtiessäsi. Huolehdi, että seuraavalla saunojalla on vettä vesitornissa ja polttopuita pilkottuna. Saunan vieressä oleva puucee on tarkoitettu ainoastaan saunavuoron varanneen venekunnan käyttöön. Toinen puucee sijaitsee lähellä laitureita ylärinteessä.

Kulkiessasi saareissa käytäthän vanhoja polkuja, sillä saaren luonto on hyvin haavoittuvaista. Keväisin on linnuille annettava pesimärauha ja vältettävä liikkumista rannoilla. Naapurin maat katkaisevat purjehdusseuralaisten yhteyden muuhun saareen. Älä kulje naapurin tontin läpi vaan käytä soutuvenettä siirtymiseen. Seuran soutuvene on kaikkien käytössä. Vie aivot vajaan käytön jälkeen ja vedä vene riittävän ylös maihin.

Saareissa on käytettävissä kaksi **kaasugrilliä ja tiskikatos** sekä vedenkeitin tiskiveden lämmitämiseen. Vesi tiskikatoskeeseen tulee vesitornilta letkua pitkin

Seuran lippu nostetaan salkoon saareen saavuttaessa ja lasketaan lähtiessä noudatetaan Suomen lipun liputusohjeita. Seuran viiri pidetään muina aikoina tangossa purjehduskauden ajan.

Puuceetä käytäessä muista laittaa säiliöön turvetta. Omatoiminen kävijä voi myös tyhjentää puuceen jäteastian kompostiin. Komposti on saareissa puuceen vieressä. Kompostiin voi viedä kaikki maatuvat jätteet mm. kahvinpurut ja ruuanlopot. Muut **jätteet** jokainen veneilijä vie pois saaresta itse. **Sähköä** Äijänkarissa riittää valaistukseen ja veneiden akkulaaturien lataukseen laiturilla. Veneen lämmittämiseen sähkö ei riitä.

Muu toiminta

RAUMAN PURJEHDUSSEURAN NAISET

RPS:n naistoimikunta on toiminut aktiivisesti jo 40 vuotta ja tukenut erityisesti junioreita mm. stipendein. Vuosittain naiset ovat järjestäneet erilaisia tapahtumia niin virkistytymisen kuin varainhankinnan puitteissa. Toimintaa motivoi mukava yhdessäolo samanhenkisten naisten parissa – tervetuloa mukaan!

JUNIORITOIMINTA

Rauman Purjehdusseuran junioreiden toiminnan pääpaino on kesäkaudessa. Touko-kesäkuussa Kuuskarissa on junioreiden harjoitukset tiistaisin ja torstaisin. Talvella pyritään järjestämään erilaista toimintaa. Tieto näistä saa seuran nettisivuilta sekä junien sähköpostilistalta.

RPS:n jollat ovat jäsenten käytettävissä. Luvan purjehduksille saa käytyään seuran optikoulun tai purjehduskoulun. Vanhempien

läsnäolo omalla ajalla tapahtuvien purjehdusten aikana on suotavaa. Omalla ajalla tapahtuvat purjehdukset tehdään omalla vastuulla. Moottoriveneet ovat käytettävissä vain erikseen sovittaessa.

Seuran jäsenavain sopii myös juniorisui-leihin. Jos vanhemmat eivät ole jäseniä/avaimenomistajia, avaimen voi lainata juniorivastaavalta noin päivää ennen tarvetta. Omia avaimia juniorit eivät voi lunastaa.

Rannan pukuhuoneet ovat tarkoitettu varusteiden vaihtamiseen. Niihin ei saa mennä vettävaluvana vaan määrät varusteet riisutaan ulkopuolella. Pukuhuoneissa ei myöskään säilytetä omia tavaroita.

KILPAILUTOIMINTA

RPS on urheiluseura, joten tärkeänä painopisteenä on purjehduskilpailujen järjestäminen. Kilpaileminen seuran sisäisissä kilpailuissa on oiva tapa kehittää ja kasvattaa omaa purjehdustaitoa sekä -kokemusta.

Juniori- ja kevytvenepurjehtijoille järjestetään valmennusta tarpeen mukaan.

MATKAPURJEHDUS

Seuran yhteisillä eskaadereilla on ollut pieni tauko ja perinnettä on tarkoitus elvyttää. Aiempina vuosina matkat ovat suuntautuneet Ruotsiin, Baltiaan, Saimaalle ja Ahvenanmaalle. Joinakin vuosina eskaaderin sijaan sovitaan yhteisiä tapaamispaikkoja. Ota yhteyttä johtokuntaan, mikäli sinulla on halua olla mukana järjestämässä tällaista toimintaa ja esimerkiksi ideoita kohteista tai reiteistä.

KOULUTUSTOIMINTA

RPS järjestää koulutustapahtumia yhdessä eri alojen asiantuntijoiden kanssa. Tarkoituksena on lisätä veneilytaitoja ja -turvallisuutta.

Kurssin aihepiiri voi olla myös rennommin vaikkapa veneruuan parista. Tarkemmat tiedot ilmoitetaan seuran nettisivuilla ja sähköpostilla. Jos olet kiinnostunut järjestämään koulutustoimintaa, ota yhteyttä koulutuspäällikköön.

SEURAN JUHLAT

Talven huipputapahtuma on **Talvseilaus**, jossa jaetaan osa edeltävän purjehduskauden palkinnoista. Usein Talvseilauksessa on jokin teema, joka näkyy niin juhlijoiden pukeutumisessa kuin ruokapöydässä.

Helmi-maaliskuussa on **Kuuskarin talvipäivä**, johon kuuluu erilaista ulkoilullista ohjelmaa lapsille ja aikuisille. Tarjolla on syötävää ja juotavaa erillistä korvausta vastaan.

Purjehduskausi avataan keväällä **lipunostolla** ja päätetään syksyllä lipunlaskuun Kuuskarin paviljongilla. Lipunostossa kerrotaan tulevan kauden tapahtumista ja teemoista. **Lipunlaskussa** jaetaan purjehduskauden palkinnot. Juhlallisen tunnelman

lisäksi tarjolla on kahvia ja kakkua.

Purjehduskilpailuiden yhteydessä pidetään erilaisia epävirallisia tapahtumia.

Myös juhlista kerrotaan nettisivuilla ja sähköpostilla.

Veneluettelo

Rekisteröityjen veneiden luettelo on julkaistu ja se on lähetetty sähköisessä muodossa sähköpostilla jäsenposti-listalla oleville jäsenille. Lista on julkaistu veneiden tunnistamiseksi/toteamiseksi esim. seuran tukikohdissa ja lista on vain seuran jäsenten käyttöön. Listan avulla saattaa olla myös helpompaa tavoittaa veneen omistaja tarvittaessa. Jos et halua veneesi tietojen julkaisemista jatkossa listalla, ilmoitathan siitä tero.aromaa@raumanpurjehdusseura.fi

Jäsenposti-listalle pääset täyttämällä lomakkeen seuran nettisivujen kautta.

K Supermarket
PYYNPÄÄ

OH-Merityö Oy

**Suomen Purjehdus ja Veneily
tarjoaa jäsenseuroilleen ja
niiden jäsenille
kattavia palveluita ja etuja.**

Lue eduista lisää:
<https://spv.fi/spv/jasenedut/>

ARK TAKALA OY

Talkoiden voima

2.4mR-luokan MM-kisoissa 2015 oli kaikkiaan 102 osallistujaa.

Kilpurjehdus alkoi Raumalla jo 1860-luvulla ja johti RPS:n perustamiseen vuonna 1879. Ajavana voimana oli tuolloin kilpurjehduksen edistäminen. Purjehdusseuran menestymistä ja arvostusta voidaankin hyvin mitata arvokilpailujen järjestämisellä.

Rauman suuri etu isojen kisojen järjestämisessä on verrattain lyhyt matka erinomaisiin kilpailuolosuhteisiin avomerelle, varsinkin kun vallitsevat tuulet ovat lännenpuoleisia. Lisäksi meri on ratakilpailualueella melko matalaa, joten merkkipoijujen käsittely ei vaadi kohtuuttomia ponnisteluja. Lahdenaukean ahtauden vastapainona on lähes olematon siirtymismatka kilpailualueelle. Valkeakarin väylän laivaliikennekin on nykyään vähentynyt lähes olemattomiin.

Seuramme kilpailujen onnistumisen on taannut innostunut ja taidokas talkooväki sekä maalla että merellä. Eikä saa myöskään unohtaa hyviä suhteita sekä Rauman kaupunkiin että liike-elämään. Kaikkien osapuolten yhteistoiminnalla olemme saaneet aikaan Rauman erinomaisen maineen kisojen järjestäjänä. Isompiin verrattuna pikkukaupungin etu on myös se, että sopivalla iltaohjelmalla saamme purjehtijat jäämään kilpailupaikalle, eivätkä he hajoa rantautumisen jälkeen kuin akanat tuuleen.

REGATASTA MM-KILPAILUIHIN

RPS:n ensimmäinen arvokilpailu oli 80-vuotisen toiminnan kunniaksi vuonna 1959 järjestetty Pohjanlahden regatta, johon osallistui yli 50 venettä. Vuonna 1969 seuran täyttäessä 90 vuotta järjestimme juhlaregatan sekä Hai-veneiden SM-kilpailun, ja vuonna 1979 100-vuotiskilpailuna H-veneiden SM-kilpailun.

H-VEIDEIDEN MM

Kun RPS:lle tarjottiin mahdollisuus ottaa hoidakseen H-veneiden MM-kilpailut Raumalla vuonna 1986, ryhdyttiin toimeen suuren innostuksen vallassa. Kyseessä olivat vielä ensimmäiset MM-urheilukilpailut Satakunnassa. Purjehdukset käytiin Kylmäpihlajan edustalla 70 veneen voimin. Osallistujia oli 10 eri maasta, muun muassa USA:sta ja Itävaltasta. Loppupuheenvuoroissa mainittiin muun muassa kaikkien aikojen parhaat H-MM-kilpailut ja myöhemmin SPL palkitsi RPS:n vuoden kilpailujärjestäjänä.

Suojan rannassa olleeseen kilpailun tuki-

kohtaan sijoitettu olutteltta oli ensimmäinen laatuaan Raumalla ja saavutti laajaa suosiota kaupunkilaisten keskuudessa. Myös paviljonkia ja saunatiloja voitiin helposti hyödyntää aivan kisojen kynnyksellä valmistuneen pengertien ansiosta. Lupa siihen saatiin onneksi ennätysajassa.

MM-postimerkkiä emme saaneet, mutta lohdutukseksi Posti myönsi sentään ensipäivän leiman. Kaikki talkoolaiset saivat muistoksi Rauman purjelaivakautta kunnioittavat tamppuiset naakelit.

Kisat olivat kokonaisuutena suurmenestys. Kiitos siitä kuuluu kaikkiaan yli 100 talkoolaiselle, joiden työpanoksella luotiin vankka pohja maineellemme järjestää myös suuren luokan kansainvälisiä kisoja.

2.4MR-LUOKAN MM

Vuonna 2015 järjestimme 2.4mR-luokan MM-kilpailut. Näiden kisojen saamisen takuumiehenä toimi **Jesse Kylänpää**. Lähetimme hänet vuonna 2013 Pooleen Englantiin mukanaan kuvaus siitä, kuinka raumalaiset järjestäisivät vuoden 2015 MM-kisat. Muina ehdokkaina olleiden Italian ja Tasmanian esitykset olivat Jessen esitykseen verrattuna niin vaatimattomia, että kisat saatiin helposti Suomeen.

Osallistujia oli kaikkiaan 102, joista kaukaisimmat saapuivat Hong Kongista ja Australiasta asti. Kilpailijoista mieleen jäi erityisesti norjalainen, aina iloisesti hymyilevä ja hopealle purjehtinut kädetön **Björnar Erikstad**. Kisaradat sijoittuivat Lahdenaukealle, joka sopi tälle luokalle erinomaisesti lyhyiden siirtymismatkojen ansiosta. Näitä kisoja varten kunnostimme Kuuskarin esteettömäksi, sillä tässä luokassa oli paljon liikuntarajoitteisia kilpailijoita. Koska parkkipaikka oli asfaltoitu, siihen saatiin pystytettyä teltat mittauksia ja ruokailuja varten. Saimmekin olla tarkkana, etteivät innokkaat juniorit vaan vieneet ruokailuastioita pois kesken aatteen. Kaikki talkoolaisemme käyttivät kisaa varten hankittuja keltaisia "??? ASK ME!" -t-paitoja.

Veneissä käytettiin GPS-seurantaa, joten pystyimme reaaliajassa seuraamaan purjehduksia Parpansaliin pystytetyssä jättiteltassa. Siinä oli oma vääntönsä, että tietoliikennetydet Lahdenaukean ja Parpansalin välillä saatiin toimimaan sujuvasti.

Iltaisin tarjosimme Parpansalin kisateltassa erilaista viihdykettä ”Sailors’ Night” -purjeh-tijaillaan yhteislauluista päättäjäisten Eppu Normaali -konserttiin. Kisatunnelmiin pääsee edelleen tutustumaan YouTubessa.

SM- JA LM-KILPAILUT

Rauman Purjehdusseuran historiaan mahtuu myös useita SM- ja LM -kilpailuja. Laserin SM-kisa järjestimme ulkoradoilla vuonna 1989, ja H-35 LM -kisarunkin vuosina 1983 ja 1990. Vuoden 1995 kisat järjestimme yhdessä Uudenkaupungin Purjehdusseuran kanssa Äijänkarin vesillä.

Optimisti SM 1992 -kisat Lahdenaukealla olivat optimistiliiton 30-vuotisjuhlakilpailu. RPS:n **Mikko Hilli** voitti tuolloin kultaa. Offshore Weekit ovat avomeriveneiden SM-kilpailuja. Järjestimme ne Raumalla vuosina 1993 ja 2000. Niiden saamisessa Raumalle puuhamiehenä toimi pitkälti ”**Mr. Ilka**”

(**Ilkka Saarikko**), joka onnistui puhumaan perinteisesti Helsinki – Hangko – Maarianhamina -alueella pidetyt kilpailut myös Pohjanlahden puolelle.

Volvo 606 SM oli seuramme 130-vuotisjuhla-kilpailu. Purjehdukset järjestettiin Lahdenaukealla vuonna 2009. Seuramme oli tuolloin vasta toista vuotta mukana 606-toiminnassa. Itse toimin silloin 606-liiton hallituksessa ja kohtuullisen vakuuttelun jälkeen kisat myönnettiin Raumalle. Eikä tarvinnut liiton katua päätöstään.

MUITA KILPAILUJA VUOSIEN VARRELTA

Saariston ympäripurjehdus oli **Reijo Salon** järjestämä kilpailu, jossa purjehduksen lisäksi suoritettiin erilaisia reitillä olevia tehtäviä. Sijoitukset määräytyivät vastausten perusteella. 24 tunnin purjehdukset alkoivat vuonna 1952 ja 10 tunnin muutamaa vuotta myöhemmin. Kilpailuissa annettiin luettelo kääntömerkeis-

Optimisti SM 1992 -kisat Lahdenaukealla olivat optimistiliiton 30-vuotisjuhlakilpailu. Kuva: Pekka Lehmuskallio

tä, jotka sijoittuivat alueelle Uusikaupunki – Luvian edusta, ja veneet saivat valita näistä sopivimmat kilpailun aikana. Mahdollisesta aikaylityksestä rangaistiin. Sijoitukset määriteltiin purjehdittujen matkan ja tasoitussäännön mukaisesti. Viimeiseen 24 tunnin purjehdukseen vuonna 1985 osallistui 2 venettä ja 10 tunnin purjehdukseen vuonna 1988 3 venettä.

Rauma Sea Racen LYS-luokassa kehitettiin kerran ”ympyräpurjehdusta”, jossa 25 mailin reittiä kierrettiin viidesti ja joka kierroksella sai halutessaan vaihtaa miehistön jäseniä. Tuuliolosuhteet olivat surkeat ja kokeilu jäi (onneksi) vain yhteen kertaan.

Raumanmeren mestaruuskilpailun ideoi

Pekka Marva. Kilpailu käytiin kahdessa eri jaksossa. Ensimmäinen jakso purjehdettiin vuosina 1985-1997 aina kolmessa eri vene-luokassa. Kyseessä oli kutsukilpailu BSF:n, SSP:n, RPS:n ja UPS:n joukkueille. Vuodesta 2008 vuoteen 2016 käytössä olivat rauma-

laisten omistamat 606-veneet ja joukkueina naiset, miehet ja nuoret. Viimeisen kilpailun voitti kisaan mukaan hyväksytty NPS (Naantalinen Purjehdusseura). Äijänmaljasta kilpailtiin muutamana juhannuksena seuran optimistijollilla Äijänkarin ponttoonilaiturin edustalla. Kilpailijoiden koot ja iät olivat huomattavan korkeat tavallisiin optikisoihin verrattuna.

BUSINESS SAIL CUPIT

80-luvun lopulta alkaen seuramme järjesti kilpailutapahtumia juniorityön tukemiseksi. Tarjosimme osallistujille leikkimielisen kilpailun lisäksi mukavaa yhdessäoloa merellisessä ympäristössä. Leikkimielisyys kyllä väheni kierros kierrokselta ja loppumetreillä kisailtiin oikein tosissaan.

Ensimmäisen BSC:n järjestimme vuosina 1988-1991. Kisat käytiin kuudella My-veneellä iltakilpailuina. Veneet nimettiin tukijoiden mukaan, joita olivat Lions Club Rauma-Ruori, Oras Oy, Radio Ramona, Postipankki, Teollisuuden Voima Oy ja Rauman Satatieto Oy.

2.4mR-luokan MM-kisat 2015 – kisatunnelmaa parhaimmillaan. Edustalla purjehtii RPS:n Pekka Lehmuskallio. Kuva: Esa Urhonen

Veneet kastoi **Hjallis Harkimo**, joka esiintyi hyvin vaatimattomasti, vaikka oli jo silloin purjehtinut pari kertaa maailman ympäri. Erityismaininnan ansaitsevat **Ville Lindgren** ja **Jaakko Karvinen**, jotka heti alussa ilmoittautuivat vapaaehtoisiksi avustajiksi, ja pojista olikin iso apu. Kerätyt varat käytiimme Rauman Partiotyttöjen ja Myrskypoikien tukemiseen.

Toista settiä vuosina 2008-2016 markkinoimme jo kunnon tapahtumana. Kisat käytiin sponsoreiden ja yksityishenkilöiden yhteisesti hankkimilla 606-veneillä. Veneet olivat Oras, Hollming, Länsi-Suomi ja Sataservice. Myös Seppo Ajangon ja Vesa Malmstenin veneet olivat osassa kisoista käytettävissä. Hankaliksi koettujen iltakilpailujen sijaan nämä järjestettiin viikonloppuisin. Ennätysmäärän osallistujia saimme vuoden 2011 kisoihin, jolloin mukana oli yhteensä 22 joukkuetta. Tällä kertaa käytiimme kerätyt varat RPS:n juniorityön tukemiseen.

RAUMAN MATALA

Tämä kilpailu on ollut ja on yhä seuramme suosituin kilpailu. Parhaimmillaan mukana on ollut yli 30 venekuntaa. Nimi juontaa juurensa siihen, että 1980-luvulla kisan kääntömerkkinä käytettiin Rauman matalaa. Paikannus haettiin loppuvaiheessa kaikuluotaimella, GPS:ää kun ei vielä ollut käytössä. Pohja on tavattoman louhikkoinen ja sieltä on varmasti löydettävissä useampikin ankkuri. Jossain vaiheessa viisastuimme ja siirryimme ankkuroimaan kääntöpoijun romurauta+uppoava köysi -yhdistelmällä.

Tällä vuosituhanella työelämän kiireet kasvovat ja veneiden ominaisuudet alkoivat painottua asumismukavuuteen. Myös vapaa-ai-
kakulttuurin muutokset pikkuhiljaa selvästi vähensivät kiinnostusta kilpapurjehdukseen. Oivalsimme, että kilpailuja pitää kehittää monipuolisemmiksi tapahtumiksi ja ideoimme kisan yhteyteen Meren Juhlan, johon **Muru (Raii Warén)** hoiti pääruoaksi kokonaisuutena palvutun sian. Siitä tulikin suosittu pääruoka myös moniin muihin Kuuskarissa järjestettyihin juhlatilaisuuksiin.

**Yhteisöllisyys on suuri
koossa pitävä voima.**

Ari Hytönen

Kokonaisena palvutusta siasta on tullut suosittu herkku Kuuskarissa järjestettyihin juhlatilaisuuksiin.

Yhteisöllisyys on ollut Rauman Purjehdusseuran kantava voima.

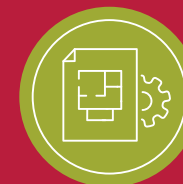
RTK palvelu

Siivouspalvelut

**Kiinteistöhuolto
ja talotekniikka**

**Rakennuttaminen
ja projektinjohto**

Lukituspalvelut

Tekniset palvelut

Teolliset palvelut

**Rauman
Purjehdusseurankin
kumppani.**

rtkpalvelu.fi

Kilpailufiilistä 606 SM-kisoista.
Kuva: Pekka Lehmuskallio

Aitiopaikalla

PURJEHDUS - Parhaimmillaan yhtä juhlaa. Pahimmillaan ahdistaa, kun on kylmää ja märkää. Kova tuuli keikuttaa venettä ja pelottaa, selvittääkö ehjin nahoin perille asti.

Me vuosia merellä liikkuneet olemme oppineet veneen hallintaa, tosin usein kantapään kautta. Navigointitaidotkin ovat karttuneet ja löydämme yleensä perille karahtamatta karille. Mikäli kivi joskus jostain syystä osuu kohdalle, tiedämme, että siitäkin selvitään.

Monet aikuiset ovat kiinnostuneita aloittamaan veneilyharrastuksen ja haluavat tietää, mistä veneilyssä oikeasti on kysymys. Rauman Purjehdusseura vastaa tähän tarpeeseen järjestämällä kiinnostuneille **tutustumispurjehduksia**, joissa pääsee

muutamaksi tunniksi merelle ohjaamaan venettä ja säätämään purjeita. Veneessä olevat seuran jäsenet ovat ohjaamassa osallistujia, vastaamassa kysymyksiin ja kertomassa veneilyyn liittyviä tarinoita.

Purjehtijakursilla päästäänkin sitten jo itse asiaan, eli opitaan veneilyssä tarvittavia perustaitoja. Pääpaino kurssilla on käytännön purjehduksissa merellä. Sään salliessa vesikin lentää kannelle, joten vedenpitävää vaatetusta ja lämpimiä hansikkaitakin tarvitaan. Yleensä kurssille on sattunut kaikenlaisia kelejä, sunnuntaipurjehduksesta aina kunnon hiivariin.

Ajatuksena kursilla, miksei myös tutustumispurjehduksella, on sisäistää se tosiasia, että taitojen ja tietojen kasvaessa voi alkaa luottaa siihen, että purjehdus on turvallista ja kivaa toimintaa, kunhan oppii ottamaan turvallisuuteen liittyvät asiat huomioon.

Useimmilla kiinnostuneilla esteeksi nousevat turhat pelot ja liian suuri kynnys harrastuksen aloittamiseen, koska missään ei ole mahdollisuutta kokeilla veneilyä käytännössä. Näihin haa teisiin pyrimme vastaamaan Rauman Purjehdusseuran tutustumispurjehduksilla ja veneilijäkurssilla.

Viime kesän purjehtijakurssilla oli juuri Suomeen muuttanut henkilö, joka oli tottunut viettämään lomiaan Etelä-Tirolin upeissa maisemissa. Hän näki Suomen rannikon ja saariston ainutlaatuisena kohteena ja halusi siksi aloittaa purjehdusharrastuksen uudessa asuinmaassaan. Paljasjalkaisten raumalaisten hyvin tuntema meri ja saaristo on vetovoimatekijä, jonka soisi muidenkin kuin täällä koko ikänsä asuneiden ja saaristossa liikumaan tottuneiden löytävän.

Veneilykouluttajan roolissa on mielenkiintoista seurata, miten nopeasti kolmen-neljän hengen miehistössä purjehdittaessa alkaa muodostumaan tiimi. Veneessä olijat ottavat erilaisia rooleja ja tehtävien vaihdellessa myös vaihtavat rooleja lennossa. Osallistajat saavat veneen kulkemaan yhdessä keskustellen, toisiaan neuvoen ja toisiltaan neuvoja kysellen.

Perheveneessä roolit usein muovautuvat tietyn laisiksi vuosien myötä. Kaikille perheen jäsenille voisi tehdä hyvää joskus vuorotella rooleja ja oppia näkemään veneen hallintaa niin kipparin, gastin kuin kokin roolissa.

Purjehdusseura voisi jatkoissa järjestää myös oman seuran jäsenille purjehduk-

sia, joissa saisi kokeilla uudenlaisia rooleja siten, että veneessä ei olisi jäseniä samasta perheestä.

Seuralle on ensi veneilykautta varten hankittu H-vene, joka mahdollistaa erilaisten purjehdusten järjestämisen. Koulutusveneenä H-vene on mitä parhain: eloisuutensa vuoksi sen kanssa oppii nopeasti huomaamaan, mitä eri säädoilla saa aikaiseksi. Köliveneenä sillä ei kuitenkaan ole vaaraa kaatua. Vene on sen verran uutta vuosikertaa, että sillä pitäisi pärjätä myös kisoissa. Ajatuksena on, että silloin, kun venettä ei käytetä koulutuksiin tai seuran jäsenten kisaveneenä, seuran jäsenet voisivat varata sitä kokeillakseen H-veneellä purjehdusta. Veneen käsittelyn oppimista edesauttaa myös koneen puuttuminen.

Juha Grönlund

VENEILKÄÄ TAIKKA ÄLKÄÄ, MUTTA ÄLKÄÄ NÄHKÖ NÄLKÄÄ!

Rauman Purjehdusseuran H-vene

Rauman Purjehdusseuran H-venettä käytetään seuran purjehduskou-
 lutuksiin ja seuran jäsenet voivat osallistua sillä purjehduskilpailuihin.

Kun kalenterissa on vapaata, seuran jäsenet voivat varata venettä omiin purjeh-
 duksiinsa. Venettä on käsiteltävä asiallisesti. Veneessä käytetään omia pelastus-
 liivejä ja tahraamattomia jalkineita. Mikäli jotain menee rikki tai vene käy karilla,
 siitä pitää ilmoittaa välittömästi jollekin johtokunnan jäsenelle. Venettä säilytetään
 Kuuskarin laiturissa. Purjeet haetaan suulista ja jätetään kuivumaan samaan
 paikkaan. Vene siistitään sisältä ja sekä kansi että runko pestään, mikäli ne ovat
 likaantuneet. Huomioithan, että veneessä ei ole moottoria. Plätkän yllätyksessä
 pääsee melomaan takaisin laiturin.

Varaukskalenteri löytyy seuran nettisivuilta.

Vilhon paras kesä ikinä

Millainen harrastus purjehdus on nuorelle? Kysimme asiaa junioripurjehtijaltamme Vilholtta.

Nimi: Vilho Kylliäinen
Ikä: 12 vuotta
RPS:n jäsen vuodesta 2023

Mikä toi sinut Rauman Purjehdusseuran jollarantaan? Halusin oppia purjehtimaan, koska se näytti niin hauskalta. Kiinnitin huomiota isojen purjeveneiden vauhtiin ja siihen, että vauhdin takana on luonnonvoima.

Millaisia kokemuksia sinulla on purjehduksesta ja veneilystä? Aloitin junioripurjehduksen kesällä 2023. Perheen kanssa olen veneillyt Rauman saaristossa viisivuotiaasta asti. Pienenä sain ohjata venettä ja auttaa rantautumisessa. Opettelin silloin myös merimerkit.

Mitkä asiat ovat parasta purjehtimisessa? Se vapauden tunne, joka tulee, kun olen kasannut jollan, työnnän sen vesille ja otan peräsimestä kiinni. Myös se on hienoa, kun pääsee kunnolla myötikselle.

Mikä on paras muisto viime kesältä Kuuskarista? H-veneiden rankingin talkoot ja kisatunnelma. Pääsin myös mukaan tuomariveneeseen. Kesäkuussa oli mahdollista purjehtia vaikka joka päivä, mikä oli hauskaa. Meillä oli jollarannassa

kiva porukka Topin, Kaarlon ja Robertin kanssa.

Mitä odotat eniten tulevalta purjehduskesältä? Zoomilla purjehtimista ja uuden oppimista – toivottavasti saadaan hyvät ja tuuliset purjehduskelit.

Onko sinulla tavoitteita purjehduksen suhteen? Haluaisin osallistua kansalliseen purjehduskisaan.

KIINNOSTAAKO JUNIORIPURJEHDUS?

Harrastuksen aloittamiseen tarvitset:

- Reipasta mieltä ja kiinnostusta purjehdukseen/veneilyyn
- Kohtuullisen uimataidon
- Säänmukaiset ulkovaatteet
- Uikkarit ja pyyhe (harjoitusten jälkeen on usein mahdollisuus sauna ja uida)
- Kun innostut enemmän, on hyvä hankkia myös märkäpuku – ovat nykyään melko edullisia

Jollatreenit pidetään tiistaisin ja torstaisin. Kesäkuussa on myös jollaleirit, joista lisätietoja nettisivuilla.

Tuo lapsesi oppimaan purjehduksen ja veneilyn perustaitoja ja tule itsekin mukaan rannalle – ja ehkä myös vesille! Mikäli kiinnostuit, laita viestiä tai soitele!

Lisätietoja: seurakoordinaattori Noora Niemi
noora.niemi@raumanpurjehdusseura.fi
puh. 0451834060

Logent Rauma Sea Race

Rauma Sea Race on vaativimpia suomalaisia avomerikilpailuja. Reitin kääntöpaikkoja ovat Rauman majakka, lähellä Ruotsin rannikkoa sijaitsevat Finngrundet ja Dittman-sgrund, Isokarin lähellä sijaitseva itäviitta sekä tuulen suunnasta riippuen joskus myös Porin majakka. Reitin pituus on vaihdellut 195 merimailista 220 merimailiin.

Aluksi kilpailtiin IOR- ja sittemmin IMS-säännön mukaan. Kilpailun palkintomumentti on valettu pronssista spinaakkerin muotoon ja istutettu mustaan graniittiin. Se on maailman raskain purjehduskilpailupalkinto, jolla painoa on 408 kiloa ja korkeutta 115 senttiä. Vuosina 1975-2024 purjehduksen voittaneiden veneiden ja niiden kippareiden nimet kaiverretaan palkintopatsaaseen. Vuoden 2024 jälkeen palkinto luovutetaan Rauman Merimuseoon.

järjestää kilpailu nyt, kun viimeinen voimasaolopäivä lähestyi ja 50 vuotta palkinnon hankkimisesta tuli täyteen.

Päätimme siis järjestää kilpailun ja aloimme jakaa tietoa kilpailusta jo vuoden 2023 puolella. Vuoden 2023 loppuun mennessä olimme saaneet ennätysmäärän ilmoittautuneita, yhteensä 32 venekuntaa. Määrä on mahtava saavutus, kun ottaa huomioon, että esimerkiksi pääkaupunkiseudulta, jossa

Ensimmäiseen vuonna 1975 järjestettyyn Rauma Sea Raceen starttasi kaikkiaan 15 venettä. Starttilaukaus ammuttiin silloin Uudenkaupungin edustalta. Purjehduksen voitti helsinkiläisen Martti Wiikerin Anjou III.

Aloimme suunnitella vuoden 2024 Rauma Sea Race -kilpailua hyvissä ajoin vuonna 2023, kun huomasimme johtokunnan kokouksen yhteydessä Kuuskarin paviljongissa sijaitsevan suuren kilpailupalkinnon kiertoajan lähestyvän loppuaan. Palkinto oli kiertänyt 49 vuotta, joten tottahan oli aika

kisaavia veneitä on enemmän, on matkaa Raumalle useita satoja mailleja. Useita venekuntia karsiutui ennen tapahtumaa, mutta veneitä lähti kuitenkin kisaamaan hyvä määrä.

Polkaisimme kilpailun järjestelyt kunnolla käyntiin, ja vuoden 2024 alussa päätimme järjestää Kuuskarissa myös kilpailun oheistapahtuman. Lauantaina Kuuskarissa vietettiin avoimien porttien päivää, jossa seuran ulkopuolisten oli mahdollista tulla tutustumaan paviljonkiin ja seuramme toi-

mintaan. Avoimet portit -tapahtumassa toimitaansa ja kalustoaan olivat esittelemässä RPS:n junioreiden lisäksi niin partiolaiset, viranomaiset, luotsi kuin meripelastuskin.

Olemme perinteisesti viettäneet syyskuun ensimmäisenä lauantaina Merenjuhlaa, tavallisemmin sikajuhlaa. Sikajuhla päätettiin nyt järjestää lauantai-iltana sekä seuralaisille että ulkopuolisille. Ajatuksena oli, että perinteisesti pitkälle yöhön jatkuvan juhlinnan yhteydessä voisimme ottaa vastaan maaliin saapuvia veneitä ja jokunen maaliintulija saattaisi ehtiä myös mukaan juhlaan. Kilpailussa oli käytössä Yellowbrickin seurantasovellus, jolla kilpailua oli mahdollista seurata myös kotisohvalta. Kuuskarissa oli tietysti koko tapahtuman ajan kisastudio ja kisapäivystys.

Kilpailun lähestyessä tuuliennusteet toivat harmaita hiuksia: Kelit näyttivät ennusteessa todella kevyiltä ja kilpailuun lisättiin viime metreillä lyhyt ratavaihtoehto, jota olisi jouduttu käyttämään, mikäli tuuli olisi ollut koko viikonlopun ennusteiden mukaiset 0-2m/s.

Kilpailun lähtöamuna sääennuste yllätti positiivisesti ja tuuliennuste oli noussut.

Pääsimme aloittamaan kilpailun alkupe- räisellä reitillä, jolla matkaa kertyi noin 190 mailia. Tuuli oli kilpailun alussa ja lähdön hetkellä todella kevyttä. Lähdössä jouduin taas jännittämään, pääsevätkö kaikki 16 kisaan lähdössä ollutta venettä lähtölinjan yli 10 minuutin aikarajan sisällä. Lähtö oli puhdas ja kaikki ehtivät mukaan kilpailuun.

Perjantainen lähtöpäivä oli erikoisen lämmi- n syyskuun alun viikonlopuksi. Tuuli nousi, mutta pysyi silti kevyenä yli yön aina lau- taipäivään asti. Vasta lauantai-iltaa kohti tuuli alkoi nousta ja kuljettaa veneitä Finngrunde- tin ja Dittmansgrundin kautta takaisin kohti Raumaa. Finngrundetilla oli vallinnut sankka sumu ja yö oli kuuleman mukaan todella kostea. Noussut tuuli kiihdytti loppumatkaa ja veneet alkoivat saapua maaliin lauantain ja sunnuntain välisenä yönä.

Antti Niinirannan Kaminami-vene ylitti maalin ensimmäisenä sekä myös lopulta voitti koko kilpailun lasketussa ajassa. Kami- nami saapui maaliin yhdentoista aikaan illalla ja venettä olikin vastaanottamassa sankka joukko juhlijoita. Loput kilpailijat saapuivat maaliin yön aikana, tasaisesti noin tunnin välein, ja aiheuttivat kilpailulautakunnalle

melkoisen univelan. Kaikki veneet otettiin vastaan henkilökohtaisesti, laiturilla oli tarjolla kylmää juomaa ja sauna oli lämmin koko yön. Bonuk- sena tarjoilimme kilpailijoille ruuan läpi yön, jotta nälkäiset kisaajat sai- vat heti saavuttuaan murua rinnan alle. Tunnelma Kuuskarissa oli kisan jälkeen loistava ja oli mukava nähdä miehistöjen jäävän viettämään aikaa yhdessä jutustellen ja saunoen.

Sunnuntaina jaoimme palkinnot ja saatoimme tapahtuman päätök- seen. Tavoitteemme on muodostaa Sea Racesta taas perinteinen kilpai- lu, joka purjehditaan jatkossa joka toinen vuosi. Tapio Lehtisen Galiana WithSecure -venekunta ilmoittau- tui välittömästi palkintojen jaossa seuraavaan kilpailuun vuonna 2026! Seuraava Sea Race onkin herättä- nyt jo nyt kiinnostusta ja ajankohta kilpailulle on päätetty: kannattaa siis laittaa jo nyt kalenteriin 7.-9.8.2026 RAUMA SEA RACE.

Mikko Mäki

Kuva: Mikko Väisänen / Vaisavisa

Voittajavene Kaminami, kippari- na Antti Niiniranta ja miehistönä Peter Flinkman, TPS. Kaksikko- purjehti kilpailun ajassa 37 h.

Kuva: Petri Pulli

Kuva: Kalle Saarinen

Kuva: Petri Pulli

LOGENT & RPS Kun arvot ja ketteryys kohtaavat

Logent Rauma Sea Race -tapahtuman pääyhteistyökumppani oli pohjoismaiden johtava sopimuslogistiikan toimija Logent. Konsernin päätoimipiste sijaitsee Ruotsissa, jossa oli myös kilpailun kääntöpiste. Suomen toiminnoilla on juuret syvällä Raumanmeren rannoilla, sillä yhtiö tunnettiin aiemmin nimellä Logistikas.

– Meri on tärkeä osa suomalaisuutta ja etenkin raumalaisuutta, mutta yhtä lailla myös logistiikkaa. Näin ollen tiivis kumppanuus avomerikilpailun kanssa oli meille luontainen valinta. Oli ilo olla mukana näin hyvin toteutetussa tapahtumassa, Logentin myyntijohtaja **Markus Viitanen** kertoo.

– Vaativissa olosuhteissa korostuvat jatkuva liike, läsnäolo ja laatu. Osaaminen, ketteryys ja kyky reagoida nopeasti ovatkin merkit-

tävässä roolissa niin purjehduksessa kuin logistiikka-alalla.

Tapahtuma tarjosi Logentille hienon mahdollisuuden koota yhteistyökumppaneita yhteen nauttimaan ainutlaatuisesta tapahtumasta upeissa puitteissa Suomen kesän ollessa kauneimmillaan.

– Seurasimme kilpailutapahtumaa reaaliaikaisesti seurantajärjestelmän kautta saadensamalla sekä asiantuntevaa tietoa kommentaattorilta että kuulumisia Purjehdusseuran nykytilanteesta ja suunnitelmista. Tapahtumassa oli kaikin puolin hyvä yhteishenki ja yhdessä tekemisen meininki.

Tukemassa toimialueiden hyvinvointia

Suomessa Logent toimii Rauman lisäksi Euroopan Olkiluodossa, Vaasassa, Jyväskylässä, Jämsässä, Saarijärvellä, Porissa, Ulvilassa ja Nokialla. Logentille on tärkeää olla mukana tukemassa toimialueidensa hyvinvointia. Yhteistyö Rauman Purjehdusseuran kanssa on tästä hyvä esimerkki.

– Logentin ja Rauman Purjehdusseuran arvot kohtaavat, sillä onhan purjehdus hyvin luonnonmukainen tapa liikkuu. Kilpailun kautta olimme myös mukana tukemassa Purjehdusseuran tekemää hienoa juniorityötä.

Meri on Viitaselle tärkeä elementti. Kokenut merenkävijä viettää kesät veneillen ja on aktiivisesti mukana Rauman Meripelastusyhdistys ry:n toiminnassa.

– Toivotan kaikkien tulevaan kesään lämpimiä päiviä aalloilla ja myötäisiä tuulia. Prassippiukka, kuten meillä Raumalla sanotaan, Viitanen hymyilee.

Kuva: Petri Pulli

RTK & RPS Kaksi vahvaa raumalaista yhdessä

Toisena Rauma Sea Racen sponsorina toimi suomalainen kiinteistöpalvelujen erikoisosaaja RTK-Palvelu Oy. Yrityksen kaupallinen johtaja Rami Sainio kokee, että Rauma Sea Racen oli onnistunut ja järjestelyt hoituivat sujuvasti sekä ennen tapahtumaa että sen aikana.

- Tilaisuus sai erittäin hyvän vastaanoton niin asiakkailtamme kuin meiltä isänniltä. Myös sellaiset vieraat, joilla ei ollut kokemusta purjehduksesta tai veneilystä, seurasivat innokkaina kisaa. Luonnollisesti monelle oli myös hieno kokemus päästä näkemään Lehtisen Tapsan kipparoina Galliana.

Sainion mukaan monipäiväinen avomerikilpailu on hieman hankala seurattava, mutta sekin oli mahdollistettu eri aplikaatioilla. Äärettömän hienona hän piti sitä, että koko porukka pääsi katsomaan kisan lähtöä Valkkikariin RPS:n edustajien ja kommodorin kanssa. Se antoi yrityksen vieraille hyvin rennon ja välittömän

kuvan niin itse tilaisuudesta kuin koko purjehdusseurasta.

Voimme ehdottomasti suositella vastaavaa yhteistyötä myös muille yrityksille! Tavallista poikkeavasta asiakastapahtumasta pidettiin kovasti. RTK-Palveluna haluamme olla mukana tukemassa niin paikallisesti kuin valtakunnallisestikin erilaista lasten ja nuorten harrastustoimintaa, ja RPS on tässä hyvä ja merkittävä toimija Rauman talousalueella. Mikäs sen hienompaa, kuin kaksi vahvaa raumalaista, mutta myös valtakunnallisesti tunnettua toimijaa tekee yhdessä merkittäviä asioita ja samalla Raumaa tunnetuksi, Sainio kiteyttää.

Podium venekunnat palkintojen jaossa. Kuva: Petri Pulli

TELAKKA

Seurallamme on hieno ja toimiva telakka Petäjäksessä. Lisäksi olemme onnistuneet pitämään veneenomitajille koituvat kustannukset säilytyksestä, laskuista ja nostoista edullisina talkootyön ansiosta. Telakkamme säilyminen kunnossa ja käyttökelpoisena edellyttää huolenpitoa ja ennakkohuoltoa. Osa suuleista on jopa siirretty vanhalta telakalta, ja nämä vanhat puusuulit vaativat erityistä huolenpitoa.

Huollamme ja uusimme suulien liukuovien pyörästäjä, hakasia ja peltien kiinnityksiä aina tarpeen tullen. Isojen liukuovien kiristysliinon käyttö on jokaisen suulipaikan haltijan vastuulla. Mitkään löysät ja kolisevat hakaset eivät kestä myrskyn painetta, vaan ovet vaativat tueksi kiristysliinan.

Telakkatoimikuntamme tehtävänä on tarkastaa ja huolehtia, että alue ja suulit ovat kunnossa ja siistit sekä huolehtia veneiden turvallisesta talvisäilytyksestä, laskuista ja nostoista. Suurin osa

toimikuntamme jäsenistä on työelämässä, joten aikaa talkootyölle on vain iltaisin ja viikonloppuisin. Siksi onkin tärkeää, että jokainen veneenomitaja, suulipaikan haltija ja veneilijä huolehtii oman venepaikkansa kunnosta sekä ilmoittaa vikoja tai puutteita huomattaessaan asiasta telakkamestarille. Telakkamestari kirjaa korjauskohteet ylös ja tilaa korjauksen, kun kohteita on useita. Säästämme näin toimimalla huomattavasti, kun tilaamme esimerkiksi henkilönostimen tai kaivinkoneen sopivalta urakoitsijalta.

Kaikkien suulien katot ovat loivia, joka ilmeisesti aiheuttaa sen, että kapillaari ja tuuli työntävät vettä saumoissa ylöspäin. Jos saumojen tiivisteet ovat hävinneet, vettä tihkuu ajoittain veneiden päälle. Myös rikkonaiset kattonaulojen tiivistemuovit saattavat vuotaa.

Tämän kevään suurin urakkamme telakalla on nostoaltan pidennys betonivalleineen, vanhojen raudoitusten ruosteenesto sekä puurakenteiden osittainen uusinta. Eliönestomaalien saostusaltaiden toimivuuden testataamme syksyllä nostojen yhteydessä.

Olemme päivittäneet telakan sääntöjä ja ohjeita, ja telakkatoimikunnan jäsenet opastavat mielellään uusia veneilijöitä käytännöistä ja tavoista. Otamme mielellään myös vastaan ajatuksia, esityksiä tai toivomuksia telakan parantamiseksi!

Telakkatoimikunnan puolesta hienoa syrjämyötäisten tuulten kesää toivotellen, *Timo Tammiala*

Moottoriveneilijänä purjehdusseurassa

Vaikka Rauman Purjehdusseura on nimensä mukaisesti perustettu purjehdusharrastuksen ympärille ja suuri osa seuran toiminnasta keskittyy kehittämään purjehdustaitoja, on seuramme avoin myös moottoriveneilijöille. Yhdistyksemme palvelut ja koulutukset tukevat hyvin merellistä harrastusta riippumatta siitä, millä voimalla alus kulkee. Tässä jutussa kaksi moottoriveneilijää kertoo veneilystä.

Nimi: Kari Rapala
RPS:n jäsen vuodesta 1982
Seuran sihteeri 1987-1993 ja
kommodori 2001-2007
Nykyinen vene: Grandezza 28

Kasvoin moottoriveneperheessä, mutta opiskeluaikoina 80-luvun alussa pääsin gästiksi purjeveneelle. Purjehduskärpänen puraisi niinkin paljon, että hankimme kihlatuni, nykyisen vaimoni kanssa s/y Sininen taivas -nimisen MF 630 -veneen vuonna 1982. Heti samana vuonna liityimme Rau-

man Purjehdusseuraan.

Veneretkemme suuntautuivat Saaristomerelle ja Ahvenanmaalle. Matkavauhti ei päättä huimannut ja reissujen pituudet määriteltiin matkan sijaan merellä vietetyn ajan perusteella. Reissut olivat usein kolmen tai neljän viikon mittaisia.

Vene palveli perheemme käytössä kuusi vuotta, kunnes tilan puute tuli vastaan, ja vuonna 1988 päivitimme veneen isompaan. Etsimme ahkerasti Avance 33 -venettä, mutta vastaan ei tullut yhtään sopivaa. Lopputuloksena hankimme Avance 365:n nimeltään s/y Sinitaivas.

Ostos oli ilmeisen hyvä, sillä purjehdimme veneellä yhteensä 17 vuotta. Osallistuimme mepä sillä myös Gotland Runttiin vuonna 1990. Muuten vene oli perhepurjehduskäytössä Itämeren alueella. Lapset määrittivät reissujen pituudet kysymällä jo tunnin kuluttua köysien irroitukselta: "Ollaanko jo kohta perillä?" Vielä vuosienkin jälkeen vene mainitaan, kun kysytään parasta venettä. Pinnaohjauksen tuntuma antoi sitä oikeaa purjehdusnautintoa.

Samassa suulissa Sinitaivaan kanssa oli Aulion Simon paatti. Keskustelimme kau-poista jo hänen elinaikanaan, mutta Simo ei malttanut luopua veneestään Lady Sofiasta (Finngulf 36). Teimme kauppas Lady Sofiasta

lopulta perikunnan kanssa. S/y Meren Sini Lady Sofia antoi mahdollisuuden testata hieman modernimpaa venettä, joka ei ollut niin kallistusherkkä ja oli siten matkustajille mukavampi.

Hankimme oman saaritukikohdan vuonna 2012 ja sen vaatima aika alkoi vähentää maileja lokikirjasta. Yksinkertaisesti aikamme ei enää riittänyt kaikkeen, ja vuonna 2019 myimme veneen pois.

Mieli kuitenkin veti merelle niin kovasti, että muutaman veneettömän vuoden jälkeen vuonna 2023 hankimme Grandezza 28 -moottoriveneen. Sillä saamme tehtyä mukavia reissuja Saaristomerelle ja tilat riittävät hyvin kahdelle.

Koen olevani edelleen täysiverinen purjeh-tija. Halu päästä merelle johti moottoriveneen hankintaan ja kynnys siihen oli matala, koska lapsuudessa harrastin perheen kanssa moottoriveneilyä. KR

Nimi: Simo Vidlund
RPS:n jäsen vuodesta 1995
Ollut mukana telakkatoiminnassa 4
vuotta. Suulin 13 rakennusprojektin
yksi vetäjistä ja tekijöistä.
Nykyinen vene: Merry Fisher

Veneilyhistoriani alkaa lapsuudesta, jolloin pääsin vanhempien poikien kanssa moottoriveneilemään. Sitä kautta kasvoin moottoriveneilyyn eikä kellään tutullani tainnut olla purjevenettä. Ensimmäisen oman veneen ostin 12-vuotiaana kerättyäni siihen rahat itse. Vene oli mahonkirunkoinen viisimetrisen tuulilasivene, jonka perässä oli 20-heppanen Terhi-perämoottori. Myin veneen kunnostettuna eteenpäin ja pienen voiton ansiosta sain ostettua seuraavaksi veneeksi Taifunxin. Se oli "kuin auto sisältä" nahkapenkkeineen ja kovaa kamaa 15-vuotiaiden joukossa 35-heppasen Chryslerin ansiosta. "Ruokahaluni" kasvoi ja 17-vuotiaana ostin Raissport 510:n punaisella 90-heppaisella Johnson Stinger -kilpakoneella.

Pikku hiljaa veneilymatkat pitenevät ja Syvärauman pojilla oli perinteenä lähteä Unikeon päiville. Parhaimmillaan eskaaderiin kuului jopa kymmenen venettä. Kokoonnuimme Kustavin Merimotellilla ja jatkoimme siitä matkaa Naantaliin. Kerran paluumatkalla Lehmänkurkun jälkeen oli "täys säkki sumee". Siihen aikaan ei ollut navigaattoreita tai muita "rimpuiloita", vaan LA-puhelimien avulla yritimme kysellä missä muut menevät. Osa pääsi Lyökin yläpuolelle, mutta muu porukka oli päätnyt ympäri Pyhämaan mökkirantoja.

Myöhemmin rakensin mökin ja veneilyyn tuli lyhyt tauko. Palasin vesille 46-jalkaisella

veneellä. Toteutin pikkupojan haaveen isosta veneestä ja sillä veneiltiin kymmenen vuotta. Silti koin, että lähemmäs 50-jalkaiset veneet ovat liian isoja Suomen vesille ja olin melkein helpottunut myydessäni veneen pois.

Kun vene aikanaan tuotiin Ruotsista Naantaliin, naapuriveneestä kommentoitiin, että "sähän oot lähtenyt kerrostalolla liikkeelle". Vene olikin mieleenpainuvien juuri siitä, että siellä oli niin hyvin tilaa - "Oli kuin hotellilla olisi vesillä". Vene myös opetti valtavasti tekniikasta ja moottoreista, sillä huolsin ja korjasin kaiken itse - konemestarin paperit sai kantapään kautta.

Yksi syy moottoriveneilyyn löytyi myös urheilijasta. Koska toimin urheilijana ja elämä oli kiireistä, en halunnut katsoa neljää tuntia Rihniemen nokkaa, vaan oikeasti käydä viikonloppuna jossain kauempanakin.

Tällä hetkellä veneilen Merry Fisher "moni-

toimipaikalla". Veneellä voi käydä kalastamassa ja sillä on helppo kulkea. Myös huoltotarpeet ovat pieniä ja yksinveneily onnistuu helposti.

Eikö purjehdus hankinta sitten kiinnosta? Uskon, että purjehdus pitäisi aloittaa aika nuorena, jotta siinä kehittyisi. Ja kun on tottunut "helpompaan" moottoriveneilyyn, vaatisi myös uskallusta lähteä vaihtamaan lajia. Perinnepurjehdus minulta kuitenkin löytyy ja purjehtiminen sen kanssa sujuu "tiettyllä tavalla".

Miksi sitten liityin Rauman Purjehdusseuraan, vaikka olen moottoriveneilijä? Kävin Meriön Sepon ja Rannan Aarnen kanssa purjehtimassa ja he kuuluivat purjehdusseuraan. Purjehdusseuran touhut alkoivat kiinnostaa, kun pääsin tutustumaan hyviin puitteisiin, Äijänkariin ja Telakkaan. Erityisesti telakan palvelut turvallisine talvisäilytyspaikkoineen houkuttelivat. SV

NIPROMECC Group

toivottaa lukijoille turvallista purjehduskesää!

NIPROMECC Group
Pro added.

info@nipromec.com, puh. +358 102 193 000,
Nortamonkatu 18, 26100 Rauma
www.nipromec.com

S/Y Elisabethin matkassa

Millaista oli purjehtiminen Rauman Purjehdusseurassa ensimmäisinä sodan jälkeisinä vuosina? Mainion arkistolähteen tähän kysymykseen vastaamiseen tarjoaa Esko Ajangon jäämistöstä löytynyt s/y Elisabethin lokikirja sekä muutama valokuva vuodelta 1945.

S/y Elisabeth oli tyypiltään niin sanottu Pohjoismainen 22m² luokan saaristoristeilijä, joka oli isoisäni omistuksessa ainakin vuodet 1945 ja 1946. Vene oli jo ostettaessa varsin huonokuntoinen, ja se tiettävästi upposi ainakin kerran Petäjäksen rantaan. Tästä huolimatta veneellä osallistuttiin muutamiin kilpailuihin, ja lokikirjan mukaan sillä tehtiin ainakin kaksi noin viikon mittaista matkapurjehdusta Saaristomerelle.

Tähän lehden juttuun on otettu muutamia poimintoja vuoden 1945 elokuisen

purjehdusmatkan lokikirjamerkinnöistä. Koko jutun laajempien lokikirjamerkintöjen kanssa voit käydä lukemassa osoitteesta: www.raumanpurjehdusseura.fi/

Kirjan ensimmäinen merkintä on päivätty 5. elokuuta, jolloin Lapin sodan päättymisestä oli kulunut vasta vähän yli kolme kuukautta.

5.8.1945 Klo 10.35 Fongliina irti!

Besätningi:

Kapten: E. Ajanko

Styrr: Leo Eloranta

Tuuli: NW 1-2 beauf. Sää aurinkoinen.

2/10 S/y Elisabethin ensimmäinen pitkänmatkanpurjehduksen lähtö tapahtui mitä parhaimpien olosuhteiden vallitessa. Lähtövalmistelut oli suoritettu kaikessa kiireessä edellisenä päivänä ja yönä. Aluksen suunnatessa kulkunsa ensin Rihntniemen nokkaa kohden vallitsi siellä innostuneen hilpeä mieliala.

Klo. 12.50 Rihntniemen nokka sivuutetaan leppoisasti.

Klo. 14.00 Korviketta voileipien kera.

Klo. 14.45 Maihinnousu Haurusiin.

Klo. 16.10 Säärenpää ohitetaan. Vauhti hieman parantunut.

Klo. 17.40 Lyökin luotsitupa ohitetaan.

Kadettien laiva ankkuroi Lyökin salmeen.

Klo. 18.30 Pilsneripäivällinen.

Klo. 18.40 Latuskerin länsiviitta.

Klo. 19.30 Ukkosilma nousi

Uudenkaupungin elikkä idän suunnalta pudottaen muutaman vesipisaran varoituksena. Elisabethin miehistö valmistautui kaiken varalta "sadetta pitäväksi", genuapurje vaihdettiin tavalliseen klyyvariin.

Klo. 19.39 Ukkosilma näyttää menneen takaa ohi – onneksi emme poikenneet Lyökkiin sateeseen – kapteeni sytytti tupakkansa tyytyväisenä, naismatruusit ovat edelleenkin hytissä odottamassa myrskyn nousua. Lyökin suunta harmaana sateesta. Tuuli kääntyi suoraan itään luoteesta.

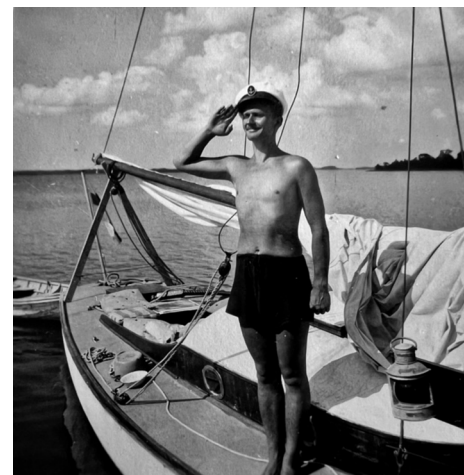
Klo. 23.00 Saavuimme "Lehmämaan" valtavan kauniille rantamalle. Kokka kallion kupeeseen, keittovehkeet rannalle ja illallisen valmistus päätettiin alkaa kaikessa rauhassa ja täydellisesti sitten ruuasta nauttien lopettaa päivän purjehdusaika.

Ukkonen nousi 23.01, veneeseen miehistö tavaroineen, telttakatos veneeseen, myrskylyhty ja öljylamppu palamaan ja iloisella mielellä kaikesta sään "kauneudesta" huolimatta kuunneltiin "vesisaavisateen" tuloa

sekä salamoitten leimuessa ja ukkosen jyristessä valmistui priimuksella silakanperunat lätytten kera.

Ensimmäisen purjehduspäivän reitti noudatteli varsin pitkälti myös tämän päivän raumalaispurjehtijoille tuttua reittiä Säärenpään ja Lyökin luotsimajan kautta Uudenkaupungin edustalle. Ennen Kaitaisten sillan rakentamista Iso-Lehmämaan saari oli monien raumalaispurjehtijoiden suosima pysähdyspaikka etelään suuntautuvilla matkoilla. Saaren viereinen suntti tunnetaan nimellä "Lehmänkurkku".

Lokikirjan mukaan aluksessa oli alkumatkasta mukana myös kaksi "naismatruusia". Valitettavasti matruusien nimet ovat jääneet merkittämättä. Suhteellisen varmaa on kuitenkin, ettei kumpikaan matruuseista ollut tuleva isoäitini. Saaristoristeilijät eivät tunnetusti ole mitään tilaihmeitä. Neljällä hengellä onkin ollut nykymittapuulla varsin ahtaat oltavat veneessä, joka sisätiloissaan häviää jopa H-veneelle. Yksityisyys lienee ollut varsin tuntematon käsite, ja vessan virkaa on luultavasti toiminut ämpäri.

6.8. Klo. 18.40

Mussalon kansakoululla ”vedenhaussa” taas iltalypsy onnistunut. Tuuli oli jo vallan loppu. Kello 22 tasan saavuimme Hakkenpään sahan rantaan, sovittulle kohtaamispaikalle turkulaisen ”Fairyn” rinnalle.

”Fairyn” kapteeni Otto Palmgren, äitinsä ja neiti Dahmin kera, lausuivat Elisabethin tervetulleeksi, jonka yhteydessä Elisabethin matruusi ojensi kukkakimpun rouva konsulinna Palmgrenille. Laivakoira Fairy haukahteli.

Ilta muuttui yöksi ruperteltaessa matkojen vaiheista ja suunniteltaessa aamulla alettavaa yhteistä purjehdusmatkaa – ”Fairyn” kannella.

Toisen purjehduspäivän reitti kulki Tuulveden kautta ohittaen Kustavin itäpuolelta. Kyseisen reitin käyttökelpoisuutta nykypurjehtijoille rajoittaa varsin paljon Kaitaisten sillan 12,5 metrin alituskorkeus.

Suurin huomio lokikirjassa kohdistuu kuitenkin ruokatäydennystä koskeviin merkintöihin. Veneessä ei tietenkään ollut sähköä, eikä näin ollen myöskään jääkaappia, mikä olisi mahdollistanut tuoreiden ruokavarojen säilytyksen. Tämän vuoksi ruokatäydennystä oli hankittava eri konstein matkan varrelta. Tässäkin oli varmasti omat vaikeutensa, sillä sodan jälkeen monista elintarvikkeista oli edelleen laajasti pulaa Suomessa. Myös juomaveden riittävyys purjehdusmatkoilla oli alituinen huolenaihe aikana, jolloin veneiden yleisin vesitankki oli viiden litran kaljapullo. Vettä haettiin yleensä kaivosta tai kallionkolosta.

7.8. Klo 9.02 purret lähtivät Hakkeenpään rannasta suuntana Turku.

Jo edellisenä päivänä Elisabethilla pohdittiin ankarasta matruusien irrottautumishankkeesta. Kaikki olivat jo vallan intomielisinä tähän saakka loistavasti onnistuneesta matkasta, kaikilla oli ääretön halu jatkaa matkaa yhdessä, mutta kuitenkin – ”melkein” vedet silmissä oli jätettävä hyvästit mainiosti meistä huolehtineille matruuseillemme!

Ei ole kovinkaan yllättävää, että kolmannen päivään mennessä matruusit olivat jo kyllästyneet veneen lievästi sanottuna askeettisiin olosuhteisiin, ja päättivät jäädä kyydistä. Matka jatkui yhdessä s/y Fairyn varsin seurallisen miehistön kanssa. Otto Palmgren oli suomalainen röntgenlääkäri, joka tunnettiin myös taitavana säveltäjänä. Kuvien perusteella Palmgrenin vene ”Fairy” oli jokseenkin Elisabethin kaltainen saaristoristeilijä, mutta varustettu hieman korkeammalla ruffilla. Kyseinen venetyyppi oli Suomessa varsin suosittu 1930-luvulla.

8.8. Nyt alkoi mielenkiintoinen matkamme pimeydessä ainoastaan fyvien opastamana. Tätä yön ihanuutta nautti Leo yksin s/y Elisabethilla. Styrbölinki ja kapteeni Esko vetäytyi syrjään lepäämään.

Eskaaderin kulkiessa ohi PikkuPukin, tyyntyi tuuli täysin, ja veneitä soudettiin Turkuu päin. S/y Fairyn päivystävä matruusi neiti Dahm kyllästyi tähän etenemistapaan, jolloin apteekkineuvos satoi veneet toisiinsa ja souiti miehekkäästi kumpaakin venettä ”allmänna promenaderin” rantaan. Klo 4.50 alkoi kaikille yö paitsi tati Ruthille, joka kävellen riensi päin Turkuu tervehtiäkseen uutta lapsenlastaan.

Klo 11 jatkuu matka Turkuu päin. Brahenkadulla nauttivat merirosvot suurenmoisen päivällisen, minkä jälkeen polkupyörillä lähdettiin taas veneveistämöä kohti, jossa s/y Elisabethin puomiliitos mastoon oli korjattu.

Englantilaisista meriromaaneista saa sen käsityksen, että purjelaivojen aikakaudella Royal Navyn upseereilla oli suorastaan pakonomainen tarve hyödyntää tuulta ”whilst it will serve.” Isoisäni vanhat Hornblower-romaanit ovat nykyään omassa kirjahyllyssäni. Purjevene, jota ei ole varustettu minkäänlaisella apumoottorilla, on ymmärrettävästi täysin riippuvainen vallitsevista tuulioloista. Tämä luo aivan omanlaisensa leiman matkapurjehdukseen, kun veneiden kipparit pyrkivät hyödyntämään suotuisat tuulet mahdollisimman täysimääräisesti. Usein tämä tarkoitti päivämatkojen venyttämistä yömyöhään, kunnes tuuli oli todella aivan loppu. Ei siis puhuttakaan siitä, että oltaisiin hyvissä ajoin jo puolen päivän aikoihin saavuttu varaamaan laituripaikkaa seuraavasta satamasta.

Ruissalon kansanpuisto tunnettiin vuoteen 1937 asti nimellä Yleinen käytävä, ruotsiksi Allmänna promenaden. Elisabethin puomiliitoksen korjannut veneveistämö oli todennäköisesti maineikas Turun veneveistämö, Åbo båtvarv, joka on viime vuosina noussut jälleen uuteen kukoistukseen klassikkoveneiden kunnostus- ja purjehduskeskuksena.

9.8. Heräsimme ihanan aurinkoisen päivän jo aikoja sitten koitettua kauniiseen lauluun ”En sjöman älskar”, jonka lauloivat juuri nuo unelmasankarit ja Pekki Stenbäckin vaimo. Seurasi esittäytyminen, teen juominen ja seurusteleminen. Viimeksi mainittu

tapahtui Lilla Mälön etelärannan huippukorkealla kalliolla, jolloin keskustelu kiivaasti kävi purjehduksesta. Hyvä päivällinen ja mainitun kallion suoma erikoisluokkainen näköala auringonvalossa jäivät tästä päivästä erikoisesti kiitollisten merimielien mieleen. S/y Elisabethille tuli kunnavieras, neiti Kurvinen, joka osoitti olevansa ensiluokkainen kauneushoitajatar ja herjanheittäjä sekä huumorintajun omistava naisyksilö.

Aurinko ja päivä muistoiheen laskivat jo horisontin taa, kun pääsivät veneet taasen Erstalle. Huumori ja ilomielii loistivat jälleen. Syynä siihen oli etenkin veljemme Esko, joka siirtyneenä s/y Fairyhyn luki Nortamon kirjasta ”Meripurakoj ja maamyyri”. Kauppisalmessa haki Otto korvikemaitoa ja Leo elävän käärmeeen, jota hän huonommalla tuloksella yritti kesyttää esteettisillä liikkeillä. Tuulen aivan tyyntyessä, sidottiin jälleen s/y Elisabeth ja s/y Fairy toisiinsa kiinni, s/y Elisabeth ensimmäisenä, ja sitten alkoi hauska korvikehetki.

10.8. Leo istui Fairyn ruorille, ja kapteeni Otto meni 8/10 ”korvskinniin”. Klo 6 herätettiin täällä matruusi Maxi. S/y Elisabethilla oli kapteeni Esko taas yksinbartijana. Hän tarttui huonon tuulen vuoksi uljaasti airoihin ja bogseerasi yachteja, kunnes näkyi Vallis Gratiae, missä kaupungissa tati Ruth olisi noudettava klo 9. Vanhaan tyyliin syötiin aamiaisen uimapuissa kuumassa auringonpaisteessa. Neiti Kurvinen valmisti kauraryynipuuroa ja mustikkasoppaa. (...)

Iltapäivällä näkyy ja jää Hakkenpää. Neiti Kurvinen näyttää meille kaikenlaisia hauskoja temppeja kynänteroitimesta, kassa-apparatista, suihkusta jne. Otto ja hänen miehistönsä lauloi, ja taasen oli

tunnelma tyytyväisyyden ja rikkauden merkissä.

”Neiti Kurvisen” etunimi oli mitä luultavimmin Sirkka, sillä eräs sen niminen naishenkilö tunnettiin myöhemmin nimellä ”rouva Eloranta”. Elävän käärmeen kesytäminen on melko mielikuvituksellinen tapa torjua tylsyyttä, mutta pitää muistaa, että älypuhelin keksittiin vasta 60 vuotta myöhemmin. Korvikehetteet jatkuivat Suomessa aina siihen saakka, kunnes ensimmäinen sotienjälkeinen kahvilaiva saapui Turkuun helmikuussa 1946.

11.8. Ja nyt muuttuu matkamme luonne. Saavumme aukealle Pohjanlahdelle – suunta Rauma. Vain lyhyt ukkosilma teki ilmavaihtelun Tuulvedellä. Reitti jatkuu Lehmänkurkun kautta. Tuuli on raitis ja koillinen, nautinto täydellinen. Uudenkaupungin ulkopuolella kiihtyy tuuli. Näemme Sieskarin ja kuljemme Ramsön ohi. Näkyy Isokarin majakka, jonka ulkopuolella Pohjanlahti on auki Ruotsin puolelle saakka. Valtava on se näky, jonka raumalaiset tarjoavat turkulaisille. Ylpeänä kulkeekin s/y Elisabeth edellämme kotiaan päin, kuningattarena näillä vesillä, avovesillä.

Seuraavana nimenä reitillämme mainitakoon Lyökin luotsiasema. Kuddholmin sillalla ovat veneet yli yön; ennen nukkumaan menemistä nautitaan vielä näköalasta, syömme poimimamme kantarellit, perunaa. Leo, Esko ja Otto tekevät pienen retken sisämaille, joka tähän päivään saakka on pidetty muille merirosvoille salana. Klo 12 meni väestö nukkumaan – kaikki paitsi täti Ruth nauttivat unesta klo 2:een, jolloin matka Raumalle ja purjehduskilpailuun jatkuu.

Lyökin luotsiaseman viereinen Kuddholm on suomeksi nimeltään Kurulmi, ja se sijaitsee heti Lyökin eteläpuolella. Lyökinsalmi on ollut RPS:n veneiden käytämä pysähtymispaikka jo kauan ennen Äijänkarin hankintaa.

12.8. Veneiden lähestyessä Raumaa, ovat taas kaikki kapteenit, navigaattorit ja matruusit hereillä. Koska meillä on vielä hiukan aikaa ennen kilpapurjehdusta, otamme maahan Rounakarilla, johon saareen tutustuminen oli erittäin mielenkiintoista vieraille.

On suorastaan hämmästyttävää, kuinka hilpeän ja huolettoman kuvan lokikirja maalaillee kesäisestä purjehdusretkestä, jonka aikana sodan päättymisestä ei ollut kulunut vielä montakaan kuukautta, ja esimerkiksi Suomenlahdella miina-vaara oli edelleen hyvin todellinen. Monet purjehduksen osanottajista, iältään 20-30 vuotiaita, olivat hiljattain menettäneen monia ikätovereitaan, ja jonkinlainen eloonjääneiden syyllisyys saattoi kaihtaa itse kunkin mieltä.

Jos tällaisia negatiivisia tuntemuksia ehkä olikin, niin lokikirjasta ne eivät välity. On totta, etteivät ihmiset yleensäkään halua kovin mielellään muistella ikäviä asioita. Kirjoittajat olisivat kuitenkin halutessaan voineet todeta tapahtumat myös paljon koruttomampaan sävyyn. Tästä voidaan päätellä, että purjehduksella on varmasti aidosti vällinnut hilpeä ja iloinen tunnelma, jota ankeiden sotavuosien tuoreet muistot ovat omalta osaltaan ehkä jopa korostaneet. Elämä jatkui – onneksi.

-Juho Ajanko

KONGSBERG

Kongsberg Maritime
**We do more than
build thrusters;
we build trust with
proven reliability**

Join the ranks of satisfied tugboat operators worldwide who trust our Azimuth thrusters for their proven reliability and exceptional performance. With over 10,000 units delivered – powering tug and workboats across the globe – we ensure your operations run smoothly with industry-leading support, so you can focus on what matters most.

kongsberg.com/maritime

*Kultaseppä
Laiho*

Palvelemme arkisin 9-17 ja lauantaisin 9-14
Kuninkaankatu 13, Rauma | 02-8221211

TAPAHTUMIA

Talvseilaus I Seuran 145. toimintavuotta juhlistettiin Posellissa 27.1.2024 ja illan aikana jaettiin ansiomerkkejä seuran aktiiveille kiitoksena talkootyöstä.

Seuran lippu kiersi Cap Hornin Mauri de Meulderin mukana Galiana WithSecurella Ocean Globe Race -kisassa.

Juniorit aloittivat valmistautumisen kauteen 2024 käymällä läpi purjehduskaluston ja varusteet.

Äijänkarin sauna sai uudet pinnat toukokuussa ja oli kesäkaudella 2024 seuralaisten käytössä entistä ehompana.

Naisjaoston järjestämä äänimaljarentoutus pidettiin Kuuskarissa huhtikuussa.

Juniorit opettelevat optimistijollan rikausta.

Perinteikäs kunniajäsenen suorittama Tapulin tervaus hoidettu ja kunniajäsenet rentoutuvat urakan jälkeen Kuuskarin terassilla. Tervauskiipeilyn hoiti uusin kunniajäsen Esa Laine.

TAPAHTUMIA

H-veneiden ranking-kisa vietiin onnistuneesti läpi elokuun ensimmäisenä viikonloppuna.

Yhteistyökumppaneiden liput liehuivat kisan kunniaksi Kuuskarin lipputangoissa.

Logent saatiin mukaan kumppaniksi Rauma Sea Raceen, ja samalla yritys antoi nimensä kisalle.

Elokuun viimeisenä viikonloppuna Äijänkarin venetsialaisissa sää oli myrskyinen ja vetinen, mutta mölkykisa käytiin säästä piittaamatta.

Logent Rauma Sea race odottelua tornissa Kisaan saapuvaa Galianaa odoteltiin tornissa.

Tapio Lehtinen miehistöineen saapui pimeän turvin konerikkosena hienosti purjeilla Kuuskarin kotisatamaan.

Veneilykausi päättyi lipunlaskuun Kuuskarissa 6.10.2024.

Juniorista johtokuntaan

Purjehdusseura tarjoaa loistavan mahdollisuuden oppia lajia alusta alkaen, mutta se tarjoaa myös paljon muuta – yhteisön, jossa voi kasvaa ja oppia yhdessä muiden kanssa.

Olin pienestä asti liikkunut merellä, mutta purjehduskokemusta perheessäni ei vielä ollut aloittaessani jollakoulun 9-vuotiaana. Vaikka jollapurjehdus ei erityisemmin vienyt mukanaan, meininki Kuuskarissa oli erittäin hyvä ja kannusti jatkamaan. Purjehdimme Merijakamolle jäätelölle ja vietimme aikaa vesillä. Kavereiden merkitys harrastuksen jatkumiselle oli omalla kohdallani suuri, ja olen huomannut saman myös ohjatessani jollatreenejä.

Toisella purjehduskaudellani isäni päätyi katsomaan myytäviä optimistijollia netistä. Kävi kuitenkin lopulta niin, että isä hankki purjehdusveneen koko perheelle, ja purjehdimme perheen kanssa viiden vuoden ajan Rauman ja Turun saaristossa. Tämä onkin hyvä esimerkki siitä, miten seuratoiminta voi innostaa ja houkuttaa uusia perheitä lajin pariin. Saimme huomata, että seura ei ole vain paikka oppia purjehtimaan, vaan se tarjoaa jäsenilleen ja heidän perheilleen mahdollisuuden kasvaa, kehittyä ja löytää oman tapansa olla osa merellistä yhteisöä – sekä saada uusia ystäviä.

Jo jollakoulussa talkoilu ja yhdessä tekeminen olivat isossa roolissa. Laitoimme veneet yhdessä talviteloille ja valmisteimme keväällä purjehduskautta varten. Treenien jälkeiset saunat, letut ja makkarat

kuuluvat purjehduskesään yhtä lailla kuin tuuli ja aallot. Niiden kesien aikana opin, että seuratoiminnan ydin ei olekaan vain harjoittelussa, vaan myös yhdessäolossa ja yhteisöllisyydessä.

Itselle silmiä avaava kokemus oli erään kesän jollaleiri Ugissa. Vaihdoimme kamat kylmässä hallissa ja jouduimme hinaamaan jollia pitkän matkan ennen purjehdusvesille pääsyä. Kotimatka märissä vaatteissa opetti arvostamaan Kuuskarin hyviä puitteita. Opinpa kyseisen leirin aikana myös sen, että purjehduskavereistani pelkäävät ukkosta.

Oma jollailu jäi vähemmälle eivätkä kilpailut kiinnostaneet, kun kölvieneet alkoivat vetää puoleensa. Sen myötä siirryin enemmän ohjaajahommiin, joissa sain olla mukana viemässä eteenpäin seuran tärkeintä tehtävää: uusien purjehtijoiden kasvattamista ja merellisen elämäntavan opettamista. On hienoa, että jäsenet mahdollistavat toiminnan toisilleen – ohjaajina,

valmentajina, tapahtumien järjestäjinä ja monissa muissa talkootehtävissä.

Vuonna 2023 aloitin seuran sihteerinä ja siinä tehtävässä olen nähnyt toiminnan taustalla olevan työmäärän. On ollut antoisaa päästä oppimaan seuran toiminnasta ja vaikuttamaan siihen, mihin suuntaan kehitämme toimintaamme. Haluankin muistuttaa, että aktiivisen seuratoiminnan mahdollistamiseen tarvitsemme teitä kaikkia. Kannustan jokaista tarttumaan oma-alotteisesti mainostettaviin tehtäviin, ja laittakaa rohkeasti viestiä, mikäli tietty tehtävä kiinnostaa!

Viime vuonna seuramme johtokunnassa tunnistettiin tarve seurakoordinaattorille, jotta voimme tarjota enemmän purjehdustunteja junioreille sekä varmistaa parem-

min kesätyöntekijöiden turvallisuuden. Sain kunnian ottaa tuon tehtävän vastaan. Seurakoordinaattorina olin johtokunnan tukena ja annoin työpanokseni erityisesti Logent Rauma Sea Race -kilpailulle, nettisivu-uudistukselle sekä Kuuskarin arkiston siivoukselle ja vakuutusten tarkastelulle.

Olen päässyt kokemaan purjehdusharrastuksen parissa monia hienoja asioita: talkoilun 2.4mR -luokan MM-kisoissa, yöpurjehduksen tähtitaivaan alla ja Sea Race -viikonlopun, jotka ovat olleet kaikki eri tavalla mieleenpainuvia kokemuksia.

Jos haluat jutella seuran toiminnasta tai kysyä jäsenasioista, laita viestiä – tai tule kesällä Kuuskarin, niin keitetään kahvit ja jutellaan lisää!

Nimi: Noora Niemi

Ikä : 21

RPS:n jäsen vuodesta 2013

Rooli: sihteerinä ja junioritoimikunnan jäsen

SINNE MERI VETÄÄ.

61°08,4' | 21°28,4'

Marina Vistan vierasvenesatama

Kahvilassa tarjolla itsetehtyjä leivonnaisia, tuoretta pullaa ja suolaista herkkua päivittäin. Lisäksi alueella muun muassa kioskki, polttoainejakelu ja vesitankkaus.

Satamamaksu 30 €/vrk.
Vuorokausimaksu sisältää laituri- ja sähkö- ja ma-
kean veden laitunilla, suihkun kahvilarakennuksessa,
septityhjennyksen, jätehuollon, pyykki- ja kuivausru-
mun sekä langattoman internetin.

**KURKKAA À LA CARTE-LISTA &
TAPAHTUMAT MARINAVISTA.FI**

**40 UUTTA
VIERAS-
VENE-
PAIKKAA
KESÄKSI
2025!**

MARINA VISTA

PUH. +358 41 314 3648
SUUVITIE 14, 26100 RAUMA
MARINAVISTA.FI

SINNE MERI VETÄÄ.

Merikaupunki Rauman aidot merelliset puitteet vapaa-ajan viettoon.

Marina Vista tarjoaa Syväraumanlahden rannalla nautintoja kaikille aisteille. On herkkua hienompaa ja kevyempää, kabinettia merinäköalalla, kelluvaa saunaa, tunnelmallista terassia ja elävää musiikkia. Kaikki houkuttelevasti meren äärellä.

Veneiden huollot, nostot, laskut sekä talvisäilytyspalvelut!

MYYN TI JA EDUSTUS RAUMALLA

P e t ä j ä s O y

Tammelin 0400 596 535 Väliviita 0400 626 266

VENETELAKKA
Salmeri

60°47,6' 21°23,9'

- Puh. (02) 842 3353
- www.salmeri.fi
- Veneranta 10,
Uusikaupunki

**Uudistettu
myymälä!**

Veneiden korjaus- ja huoltotarvikkeet

Building Future Flow

Materiaalinkäsittelyn
globaali markkinajohtaja

www.raumaster.fi

Posti Green

H-VENE SM 25

KUUSKARI I RAUMA
1.-3.8.2025